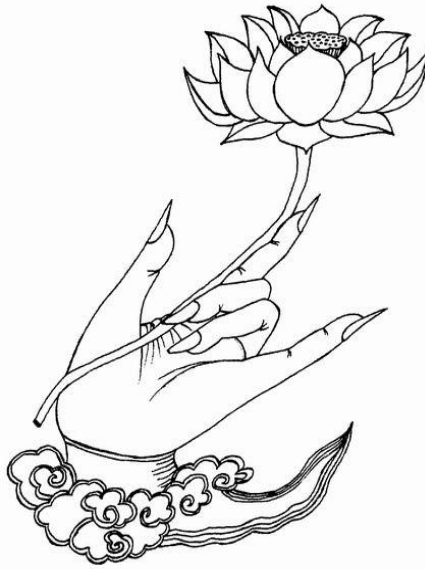

*Trực
Truyền
Tâm
Pháp*

Tập 14

Bạch Mã

Cuốn Sách Này Của:.....

.....

SĐT:.....

Gmail:.....

Địa Chỉ:.....

.....

Kí Tên:

LỜI GIỚI THIỆU CỦA TÁC GIẢ BẠCH MÃ

*Chúng ta thường làm nghĩ rằng, việc thành Phật thì sẽ không còn cảm xúc gì nữa, tâm tình sẽ như gỗ đá, không còn thương cảm gì với chúng sinh nữa cả,... . Thế nhưng, hoàn toàn không phải vậy, thành Phật rồi, lại tràn đầy tình thương, tình thương ấy lại còn vô bờ bến đối với hết thảy chúng sinh vạn vật... . Chúng ta phải phá bỏ đi định kiến ấy, để Phật trở nên gần gũi với chúng ta hơn, lúc nào chúng ta cũng nghĩ đến Phật, theo một cách **thật nhẹ nhàng và thân quen,...**, từ đó, mà trong cuộc sống hàng ngày của mình, mỗi người sẽ có được sự thức tỉnh cần thiết để tu hành, để đối nhân xử thế trong đời được tốt hơn,... .*

Thành Phật, cũng không phải việc xa lìa thế tục, biến mất đi, và không còn tồn tại..., nếu xa lìa, biến mất, và thành thứ không còn tồn tại..., thì ý nghĩa của sự từ bi, bất sanh bất diệt, vĩnh hằng..., chẳng phải cũng vô nghĩa theo rồi hay sao?,... .

Vì muốn cho đại chúng hiểu hơn về Phật, được cảm thấy gần gũi hơn với Phật, sau cùng, là nhận ra được "chất Phật" trong chính mình,..., cho nên, Bạch Mã viết thành tập sách này, mong rằng, qua những lời ngắn gọn, nhưng Quý Vị có thật nhiều chiêm nghiệm và tỏ sáng, đời sống và đời tu ngày càng được viên mãn !

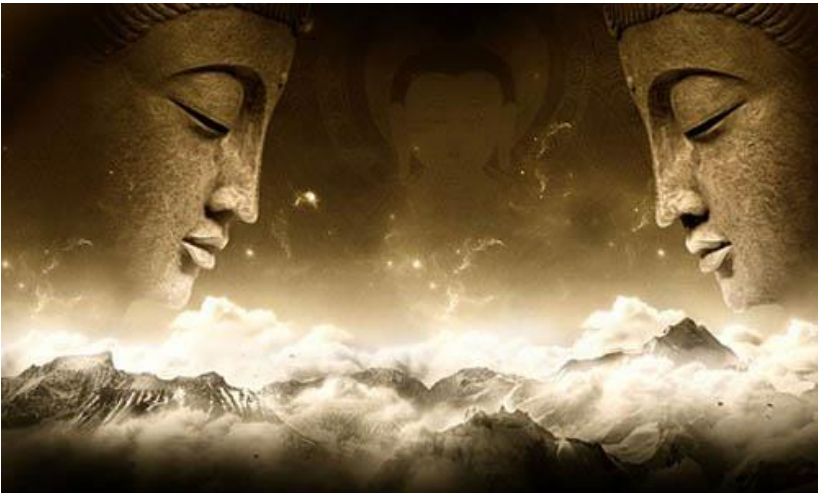

LỜI NÓI ĐẦU

Trực Truyền Tâm Pháp, không chỉ là một vị nào đó đã thành Phật, và quay lại để trao truyền chánh pháp với một người bình thường, chưa giác ngộ, giống như việc cha luôn muốn đi tìm con, thầy luôn muốn đi tìm trò... để mọi người, vạn vật... luôn được chia sẻ, gắn kết, xum vầy... . **Quan trọng hơn, đó là sự tỏ sáng của Phật Tánh trong mỗi chúng sinh vạn vật...,** để chính người đó an ủi được chính mình, lấy lại được sức mạnh, trí tuệ, lòng từ bi... vốn có của chất Phật nơi chính mình, **kích hoạt năng lượng sống tích cực** để tâm trí dần trở nên thanh thoát và an vui,... .

Trực Truyền Tâm Pháp, sẽ lấy lòng từ bi thông qua câu từ ngắn gọn, xúc tích để biểu đạt, giúp cho Quý Vị **đả thông** được tâm trí, cũng như sự khổ đau, phiền muộn..., giúp Quý Vị tự yêu quý

được chính mình cũng như vạn vật xung quanh,..., từ đó, phá bỏ được ranh giới của Thánh và Phàm, Phật và chúng sinh,..., không còn sự chia cách, ngăn ngại, phân biệt... gì nữa, đời và đạo, tự nhiên sẽ được dung thông, vạn sự minh bạch,... . Tâm trí được khai sáng rồi, thì nó sẽ tự động đi đến **sự tỉnh thức của Phật Tánh**, nếu một người có thể luôn sống với sự tỉnh thức, thì ngày thành đạo sẽ chẳng còn xa vời với vị ấy nữa đâu !

LỜI KHAI TÂM

Thông thường, khi đưa đạo pháp vào thế gian, hay đơn giản là sự trao truyền kiến thức, từ đó mà người khác có thể tiếp nhận và làm theo, với mục đích, là cải thiện nhân tâm con người và xã hội..., thì cần phải trải qua 4 bước cơ bản, là "Đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm". Đây chính là "công thức" để thay đổi nhận thức của một con người... theo hướng tốt đẹp.

Khi chúng ta muốn thay đổi nhận thức một ai đó, ta không thể nói thẳng lí đúng mà mong người có thể thay đổi liền, đó chỉ là cách làm của kẻ độc quyền, độc đoán, gia trưởng, hạn hẹp, nóng vội, và chưa biết cách giáo dục, hoằng pháp..., nếu chỉ có thế mà thành công, thì Phật đã làm xong lâu rồi, ai cũng thành Phật hết rồi. Người có tấm lòng yêu thương, nhường nhịn, có

trí tuệ lớn, và biết cách giáo dục, hoằng pháp,..., họ sẽ không làm như vậy.

Muốn thay đổi ai đó, trước hết phải đồng tâm, nghĩa là biết lắng nghe mọi ý kiến của họ, có cái "đức nhường lí lẽ" mà chấp nhận mọi cái mà họ cho là đúng, là phải, là hợp lí..., bởi xét tới tận cùng, như lời Phật dạy, "vạn pháp giai không", đã không thì làm gì cần bàn đến đúng sai?... , do vậy, cái đồng tâm của Phật không phải tranh ý, mà là cái đức nhường lí lẽ, bởi thấu đạt chân lí tối thượng vậy. Chỉ có nhường người lí lẽ, mới có thể an tâm được cho người, không nhường người lí lẽ, người sẽ bất an, và bản thân ta thì còn bản ngã, còn bản ngã thì mới tranh hơn với người, không đứng ở chỗ Phật đứng. Làm người an tâm người mới có tĩnh tâm, người không an tâm thì người sẽ hỗn loạn, không có được tĩnh tâm. "Muốn đồng tâm với người..., điều cốt lõi phải có nhẫn nhịn, muốn an tâm với người... điều cốt lõi phải có từ bi, muốn tĩnh tâm với

người..., điều cốt lõi phải có trí huệ". Một người truyền đạt chân lí cho người khác..., phải hội tụ đủ ba điều kiện cần này thì việc truyền tâm là việc dễ dàng làm được, nếu đầy đủ pháp duyên rồi, thì việc truyền tâm đương nhiên làm được, chỉ là vào thời điểm nào mà thôi.

Như trong Phật Pháp, có rất nhiều pháp môn tu tập để đưa người tu hành chứng đắc Phật quả,... . Mỗi một phương pháp, người thầy đều thường nói rằng, "đây là phương pháp duy nhất đối với con, có thể giúp con chứng đắc Phật quả", mọi con đường khác đều là hư giả, đều không đúng pháp, đi lâu hơn... để làm gì?, đó là để người tu hành chuyên tâm vào một con đường, đó là việc "chấp pháp". "Có chấp pháp mới có hành pháp, có hành pháp mới có đắc pháp". "Điều quan trọng nhất của chấp pháp là chuyên chú, điều quan trọng nhất của hành pháp là tinh cần, có chuyên chú, có tinh cần, ắt đắc pháp".

Quả thực, con đường nào cũng sẽ thành tựu cả. Phật Pháp dạy, **"không có pháp nào không phải là Phật Pháp"**, ý nghĩa là không có sự phân biệt và chấp trước các pháp, mọi pháp đều bình đẳng, bởi vốn cái bản chất chung của các pháp đều không có thực, **kể cả các pháp thành Phật...**, **"nó chỉ là phương tiện để đưa người tu hành thể nhập Tự Tánh, liả bỏ phiền não (vọng tưởng, phân biệt, chấp trước...)"**, khi thể hội được Tự Tánh rồi, thì các pháp kia, pháp nào không phải pháp tối thượng, pháp đệ nhất?... . **"Khi thể nhập được tri kiến Phật rồi, thì ai không phải Phật?, lời nào là có thật?..."**.

Sở dĩ người tu hành quá nặng nề và luẩn quẩn trong các pháp bởi tâm trí còn bị giới hạn bởi không gian, thời gian, mọi cảnh duyên..., nhưng đối với Phật, Bồ Tát... sự tồn tại của vũ trụ vô biên vô tận, thời gian không gian... đó cũng chỉ vồn vện như một sắc na sinh diệt mà thôi, có gì mà không buông bỏ được?... . Một tâm lượng

rộng lớn như vậy, việc truyền tâm mới thực sự dễ dàng hơn, không có mâu thuẫn với bất kì ai cả, và vấn đề lĩnh hội được pháp đối với người nhận chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

"Một lời nói ngắn gọn, mà có thể bao hàm hết cả 4 bước chính này", là "đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm", lại phải chất chứa cả cái tình và cái lí của thế gian, cũng như lí tưởng của sự giải thoát, giác ngộ... ở kẻ tu hành, đó là điều không hề dễ dàng chút nào,... . Tuy nhiên, tác giả sẽ cố gắng chắt lọc trong tư duy, và tạm dùng danh từ "Ta (chân tâm, Phật tánh,...)", để truyền đạt lại cho quý vị một cách tốt nhất. Cũng chính vì lời ngắn gọn, nên thâm ý sẽ được tích tụ và ẩn dụ sâu xa, dùng nhiều đến thiền ngữ..., đòi hỏi quý vị phải có sự lắng tâm nhất định mới có thể chiêm nghiệm. Mỗi một căn cơ, sẽ có những trải nghiệm và thể hội khác nhau, tuy nhiên, quý vị chỉ cần thả lỏng tâm trí, vô tư đón nhận, thì sẽ có được sự lĩnh hội tốt nhất !

"Ta đi tìm con, đã từ vô thủy, khi mà thiên địa này còn chưa hình thành,..., con đã luân hồi vô lượng kiếp trong đó rồi, cho đến nay, con vẫn còn mang thân tứ đại, rồi sau này, vẫn có thể tiếp nối đến vô lượng kiếp,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, bởi ta ở bên trong con.

Ta luôn thấy được con, trong từng ý nghĩ, hành vi, và việc làm của con, phúc họa, gian nan, trầm luân trong lục đạo,..., ta đều cùng con trải qua,..., ta nhiều lần thấy con trong các hình tướng, từ khi con còn đở hỏn, cho đến khi con già nua và chết,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, cũng bởi vì ta luôn ở bên con" !

Lời Tâm truyền số 3901

Dù thế nào, Con hãy **"tránh đắc tội với chúng sinh"**, bày vẽ ra những thứ áp bức, bóc lột họ... . Vì sao?, vì **"trời đất là của chung, không của riêng ai cả"**, đến cọng cỏ cũng phải có tự do riêng của nó, **ĐÓ LÀ THIÊN ĐẠO**. Nếu Con làm trái, tức là Con nghịch với Thiên Đạo, thì tội là ở 3... đường ác, ở Địa Ngục... mà trả Nghiệp.

Lời Tâm truyền số 3902

Con có thể dùng "nắm đấm" để bảo vệ chúng sinh – đó là anh hùng. Con có thể dùng "lời nói đúng đắn" để bảo vệ chúng sinh – đó là thiện tri thức. Con có thể dùng "chánh ngữ" để giáo hóa chúng sinh – đó là bậc trí huệ. Con cũng có thể dùng "đức hạnh" để cảm hóa vạn vật – đó là Bậc Thánh Trí,... . Từng thứ bậc lên cao để bảo vệ chính mình, bảo vệ đại chúng xã hội... muốn được nâng cao lên – thì Con phải biết **TỰ RÈN LUYỆN PHẨM HẠNH CỦA CON**. Mỗi người đều có cách đấu tranh cho lẽ phải của riêng họ. Ta chỉ mong Con là người như thế, chứ **đừng mang Tâm**

*như thú hoang, ác quỷ... chỉ muốn lừa
lọc, vơ vét, bóc lột... kẻ yếu, ĐÓ CHẴNG
PHẢI ĐỨC TÍNH CỦA CON NGƯỜI,
MẤT THÂN NGƯỜI ẮT SẼ PHẢI ĐỌA
THÂN KHÁC TƯƠNG XỨNG THÔI.*

Lời Tâm truyền số 3903

Mỗi thời kì của đất nước, xã hội... đều có những lúc thịnh và suy. Lúc thịnh, thì mọi luật lệ... đều **thuận** lòng người, lúc suy thì mọi luật lệ... lại **ngịch** lòng người. Ấu cũng là lẽ tự nhiên của sự vô thường, tạo hóa... . Cho đến cả 1 vũ trụ... cũng có lúc hình thành, diệt vong, hưởng hồ là những thứ bé nhỏ ở trong lòng nó?. Người có thể hiểu thấu sinh diệt, mới là người tự tại trong sinh diệt. Cho nên, dù Con có đấu tranh với cái ác, cái bất thiện..., thì cũng "đừng chấp trước" vào nó, thì trong lòng của Con mới vẫn bình lặng được.

Lời Tâm truyền số 3904

Những kẻ khởi Tâm áp bức, bóc lột... kẻ yếu, khẳng định sẽ "đọa nga quỷ...", vì sao? vì "Tâm tham đọa nga quỷ". Con hãy phản tỉnh, sửa sai..., còn mang thân người thì còn cơ hội sửa đổi, làm phước bù đắp, đừng để đến khi quá muộn, không thể cứu vãn được nữa.

Lời Tâm truyền số 3905

Người tạo ra những mục đích khiến cho chúng sinh khởi Tâm tham sân si..., thì cũng phải lãnh chịu tất cả hậu quả của chúng sinh tạo ra – đó là Con đường của lục đạo luân hồi. Bậc Thánh Trí thì luôn hồi hướng cho chúng sinh từ bỏ tham sân si..., để hướng tới sự Thanh Tịnh, Giác Ngộ, Giải Thoát, không có sự buộc ràng... .

Lời Tâm truyền số 3906

Con phải biết đủ, **NGƯỜI BIẾT ĐỦ MỚI LÀ NGƯỜI XỨNG ĐÁNG LÀM NGƯỜI**, Người không biết đủ ắt đi vơ vét của thiên hạ, cướp miếng ăn trên miệng chúng sinh nghèo khổ..., **MẤT HẾT LÒNG NHÂN, KẺ ĐÓ PHẢI ĐỌA ĐỊA NGỤC...** . "Đời người ngắn ngủi, mà phàm Tâm thì rộng lớn".

Lời Tâm truyền số 3907

Mọi sự phát triển của tập thể... **phải mang tính bền vững**, mà thứ nền móng của mọi sự bền vững là **"lòng dân"**, là **"sự bình an trong lòng chúng sinh"**, nếu thứ đó Con để mất đi, làm không tốt..., thì sự hỗn loạn, bất ổn... sẽ đến với tập thể của Con. Con chính là tội đồ cho sự hỗn loạn và bất ổn đấy... nếu Con là người có tiếng nói, có sự ảnh hưởng... .

VÀ MỌI TỘI LỖI ĐỀU CÓ HÌNH PHẠT XỨNG ĐÁNG CỦA NÓ, CON ĐỪNG NGHĨ RẰNG KHÔNG AI PHẠT ĐƯỢC CON, TRỜI CAO CÓ MẮT CẢ ĐẤY, và Nhân Quả thì vận hành 1 tơ hào cũng chẳng sai sót.

Lời Tâm truyền số 3908

*Sự đúng đắn vừa phải hợp lí, nhưng cũng phải hợp tình. Hợp tình mà không hợp lí thì Con người Ta dễ khinh nhờn, vô pháp vô thiên..., nhưng hợp lí mà không hợp tình, thì cũng làm Con người Ta phẫn nộ, bất mãn... . Nên, cho dù là lệch về Thái Cực nào thì cũng không được. Mong rằng Con đủ sáng suốt, để ở trong bất kì hoàn cảnh nào, vị trí nào..., **CON CŨNG SẼ MANG LẠI ĐIỀU TỐT ĐẸP, HÀI HÒA CHO NHỮNG NGƯỜI XUNG QUANH CON, NHÂN LOẠI CỦA CON... .***

Lời Tâm truyền số 3909

Đúng Sai, chỉ là 1 sự tương đối, xã hội có đúng sai của xã hội, Con cũng có cái nhìn nhận đúng sai về mọi thứ của riêng Con. Có những thứ xã hội cũng sai mà Con lại đúng hơn chứ?. Cứ mạnh dạn mà làm theo lương Tâm của Con, **Xã Hội có mắt NHƯNG TOÀN LÀ MẮT CỦA PHÀM NHÂN, Trời Cao có mắt MÀ LÀ MẮT CỦA THIÊN LÍ.** Làm sai với Xã Hội chẳng bằng làm sai với Thiên Lí, với Lương Tâm của Con đâu.

Lời Tâm truyền số 3910

Tốc độ phát triển của xã hội được nhanh là tốt. Nhưng cao hơn đó, phải là **tốc độ phát triển ĐỨC HẠNH CHUNG** của toàn xã hội phải được nhanh hơn nữa. Đạo đức giảm đi thì mọi sự gắn kết sẽ giảm đi, sự phát triển về mặt nào cũng dễ tạo ra hậu quả, **cả về vật chất và lòng người...** . Một dân tộc có đạo đức chung lớn, thì 1000... năm nữa cũng không ai làm hại được. Nhưng không còn đạo đức, thì sụp đổ trong nay mai mà thôi. Ai ai cũng phải hiểu để sống cho mình, cho gia đình mình và cho toàn thể chúng sinh..., **NGƯỜI ĐÓ MỚI THẬT SỰ LÀ SÁNG SUỐT.**

Lời Tâm truyền số 3911

Thưa Thầy! Con không muốn nói lời khó nghe, nhưng bị ép tới đường cùng thì cũng phải tự bảo vệ mình ạ?

Tự Ngã(tham, sân, si...) bảo vệ mình, chẳng thể bằng TỰ TÁNH BỒ ĐỀ(Tâm Thanh Tịnh, Trong Sáng...) BẢO VỆ MÌNH. ĐẾN TẬN CÙNG, VẪN LÀ LẤY ĐỨC PHỤC NHÂN, LẤY ĐỨC ĐỐI ĐÃI VỚI VẠN VẬT LÀ ĐIỀU SÁNG SUỐT NHẤT CỦA BẠC THÁNH TRÍ. "Người Tiểu Nhân thì sẽ có Tiểu Nhân trị, xã hội trị, địa ngục trị...", và nhân quả nghiệp báo rồi sẽ quay lại với chính người tạo

*ngiệp mà thôi, mình chỉ biết mình là
đủ. NẾU CÓ THỂ TIN SÂU NHÂN QUẢ 1
CÁCH "TUYỆT ĐỐI", THÌ NHÂN NGHĨA...
SẼ VỆN TOÀN.*

Lời Tâm truyền số 3912

Con muốn hỏi vì sao, Con biết Phật Pháp Nhân Quả rồi, Con nỗ lực hành thiện tích phước, làm nhiều việc thiện, nhưng xui xẻo vẫn cứ diễn ra càng ngày càng nặng hơn ạ?,... .

"THIỆN GIẢ THIỆN LAI, ÁC GIẢ ÁC BÁO". Thiện, có nghiệp của Thiện, Ác có nghiệp của Ác,... . Nhận được quả thiện, là do từ trước(quá khứ, kiếp trước...) trồng nhân lành. Nhận được quả ác, là do từ trước trồng nhân ác. Nhiều quả thiện bởi trồng nhiều nhân thiện, nhiều quả ác thì cũng là bởi đã trồng nhiều nhân ác rồi. Dù thiện ác ra sao thì cũng phải đón nhận, bởi đó đều do chính thân

Tâm mình tạo ra, không có gì là bất công đối với bất kì ai cả đâu,...

Lời Tâm truyền số 3913

Thưa thầy, thông suốt đạo pháp thì không còn THÁNH QUẢ, phải không ạ?

LÀNH THAY!

Lời Tâm truyền số 3914

Cũng như vậy Con thấy, không còn Phàm Nhân và Vạn Vật, cũng như tất cả Các Tướng ạ?.

LÀNH THAY!

Lời Tâm truyền số 3915

Thưa thầy, lòng Con phẳng lặng như hồ nước, Con chỉ nhớ đến Phật thôi ạ.

"Nhớ" đến Phật cũng là 1 gợn sóng, mặt hồ phẳng lặng thì không có sóng. Tuy nhiên, Phiền Não cũng tức là Bồ Đề, KHÔNG CHẤP TA, KHÔNG CHẤP PHIỀN NÃO CỦA TA, thì có sóng hay không có sóng (tức có Phiền Não hay không có Phiền Não)... thì TỰ TÁNH BỒ ĐỀ VẪN CỨ HIỆN BÀY, KHÔNG DÍNH MẮC THỨ GÌ CẢ,... .

Lời Tâm truyền số 3916

Thưa thầy, thế nào là Tâm hữu vi, thế nào là Tâm vô vi ạ?

Tâm hữu vi là Tâm "có tạo tác"(khởi Tâm, tác ý, vin theo...), Tâm vô vi là Tâm "không có tạo tác"(Rỗng Lặng, Trong Sáng, Tỉnh Thức...).

Lời Tâm truyền số 3917

Thưa thầy, Vi Diệu Pháp là gì ạ?

Vạn pháp tự nhiên diễn bày, nếu Tâm có thể Tỉnh Thức để thấy biết các pháp ấy diễn ra 1 cách tự nhiên mà không can thiệp, động niệm... với chúng, thì sẽ thấy các pháp ấy thật là vi diệu, vi diệu ở đâu? đó là dù thấy các pháp mà Tâm vẫn Thanh Tịnh, Trong Sáng, không có Phiền Nã, hay sầu khổ... sinh ra.

Lời Tâm truyền số 3918

Vậy nếu Con tiếp xúc với các pháp mà sinh sầu khổ và Phiền Não thì sao ạ?

Đó là nguồn gốc của Vô Minh, của luân hồi,... . Càng sinh khởi Phiền Não, sầu khổ... thì tức là càng tạo ra Nghiệp, càng tạo ra Nghiệp thì lại càng Vô Minh, càng luân hồi thêm.

Lời Tâm truyền số 3919

Con muốn chấm dứt sự Vô Minh và Phiền Nã ấy, thì Con phải làm thế nào ạ?

Chỉ cần trở lại Tâm Thanh Tịnh là đủ (để Tâm tự nhiên, không khởi niệm, không chạy theo ý niệm của mình..., các pháp sinh diệt, chuyển hóa... thế nào thì cứ để nó diễn ra như thế ấy), "tùy duyên thuận pháp đến cùng cực là không thấy cái Ta nào đối đãi với các pháp nữa", chỉ còn lại duy nhất 1 bản Tâm giác sáng – đó cũng là bản thể chung của muôn loài vạn vật, ở đó không còn sự Vô Minh và khổ đau... nữa.

Lời Tâm truyền số 3920

Thanh Tịnh chính là Tịnh Độ, Trong Sáng chính là A Di Đà. Khi Con trở về Tâm Thanh Tịnh, Trong Sáng cũng tức là Con trở về với cội nguồn cùng với 10 phương Chư Phật hòa vào làm 1 rồi vậy. Con chính là A Di Đà Phật, A Di Đà Phật cũng chính là Con.

Lời Tâm truyền số 3921

Như Lai là sự Giải Thoát, không bám víu vào đâu cả... . Khi Tâm Con cũng Giải Thoát, không bám víu vào đâu, thì Con cũng chính là Như Lai. Không bám víu vào tất cả, tức là Giải Thoát khỏi tất cả.

Lời Tâm truyền số 3922

Chỉ cần Con hướng tới sự Giải Thoát, không bám víu... trên mọi cảnh duyên, thì Con đã đi đúng hướng rồi, là hướng về quả vị Như Lai(Thanh Tịnh, Vô Niệm,...).

Lời Tâm truyền số 3923

Con chỉ tu tập, không làm chuyện gì nữa cả, Con buông mọi chuyện không tham gia vào việc gì cả, kính thầy.

Đó lại không phải... là sự buông bỏ đúng nghĩa. Buông bỏ đúng nghĩa, là **LÀM MÀ NHƯ KHÔNG LÀM, THAM GIA MÀ NHƯ KHÔNG THAM GIA GÌ CẢ...**, buông bỏ thật sự nằm ở chỗ **KHÔNG CÒN TÂM CHẤP TRƯỚC** vào Vạn Pháp, Vạn Duyên...(tức **KHÔNG CÒN CÁI TA NÀO NẪM Ở ĐÂU CẢ**). "Vì không còn chấp trước, nên không sinh ra ái luyến, dính mắc... . Vì không sinh ra ái luyến, dính mắc..., nên không sinh ra Phiền Não, khổ đau".

Lời Tâm truyền số 3924

Bản Tánh của Con vốn không có tham, sân, si..., nhưng vì Con chấp trước, dính mắc vào vạn pháp, vạn duyên... nên tham, sân, si... liền xuất hiện.

KHÔNG CÒN DÍNH MẮC, CHẤP TRƯỚC... THÌ THAM, SÂN, SI... CŨNG CHẴNG CÒN.

Lời Tâm truyền số 3925

*Dừng lại mọi vọng khởi, phan duyên...
thì sự tĩnh lặng, Trong Sáng, định tĩnh,
niết bàn... cũng liền hiện bày nơi Chân
Tâm của Con.*

Lời Tâm truyền số 3926

Sửa sai cho người khác trong khi họ không muốn lắng nghe, tiếp nhận... nghĩa là **Con sai, Con phan duyên..** – việc đó sẽ đưa đến mâu thuẫn, và chia rẽ... . Người không dính mắc là người nằm ngoài sự đúng sai ở đời, giống như 1 cái cây cổ thụ đứng bất động trước sương gió, nắng mưa, ngày đêm... luôn vận hành và biến đổi.

Lời Tâm truyền số 3927

Chỉ khi nào người khác **"xin ý kiến"** của Con để hiểu hơn về vấn đề nào đó, thì lúc đó Con mới đưa ra lời khuyên thì **đó mới là tùy duyên**. Nếu việc gì cũng **xen vào** để đưa ra chánh kiến đúng đắn mà khiến người khác nghe lời và sửa đổi được, thì chỉ cần 1 vị Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền thôi cũng đủ để biến thế giới Ta Bà này thành thế giới cực lạc, yên vui, thái bình... rồi, họ đã không phải rời đi, hay nhập diệt... .

Lời Tâm truyền số 3928

Mỗi 1 sự vật, sự việc... đều có **1 thời điểm giao thoa, gặp gỡ, tiếp xúc...** nào đấy, nếu Con **tinh ý** thì sẽ nhận ra đó là thời điểm để tùy duyên. Chưa đến lúc giao thoa, gặp gỡ, tiếp xúc..., không đúng thời điểm... mà vội vàng đưa ra ý kiến, can thiệp... thì tức là phan duyên rồi. Giống như 1 cái cây mới nảy mầm, Con không thể bẻ bớt cành lá, phun thuốc... để cho nó nở hoa, kết trái **ngay** được.

Lời Tâm truyền số 3929

Mọi sự đều tùy duyên thuận pháp sẽ đưa đến cho Con 1 bản Tâm tĩnh tại, an nhiên... . Cũng vì thế, nếu không biết tùy duyên thuận pháp thì Con sẽ **tạo ra nghiệp** nơi thân khẩu ý của Con, còn tạo ra tham, sân, si, và Phiền Não... ở trong lòng.

Lời Tâm truyền số 3930

Trở lại với Tâm Thanh Tịnh, Trong Sáng... được, thì mọi việc Con nói hay làm... đều sẽ dễ dàng được tùy duyên thuận pháp.

Lời Tâm truyền số 3931

Vì Thanh Tịnh, Trong Sáng nên không tham sân si..., vì không tham sân si... nên Con cũng không tạo ra mâu thuẫn, bất đồng... được với ai cả. Tâm Thanh Tịnh, Trong Sáng... chính là **đích đến** của mọi sự tu tập trong thế gian này mà Con nên hướng tới và thể nhận được. Từ thời khắc đó Con mới thật sự là đang tu hành, đang xả bỏ đi được Phiền Não và nghiệp tội... của Con(Kiến Tánh khởi tu). Trước thời khắc đó thì hoàn toàn chưa có sự tu tập nào cả(đồng nghĩa với việc Phiền Não và nghiệp tội... chưa giảm đi chút nào), chỉ là sự học hỏi để đi đến được Tâm Thanh Tịnh mà thôi.

Lời Tâm truyền số 3932

*Chánh Niệm nghĩa là Con đang sống với Tâm Thanh Tịnh, Trong Sáng của Con. Chứ không phải An Trụ trên 1 đối tượng bên ngoài, hay ý niệm nào đó trong Tâm. An Trụ... ấy chỉ để giúp Con thư giãn, tạm quên đi mọi thứ,... . Chánh Niệm ấy mới thật sự giúp Con **hóa giải** Phiền Nã và nghiệp tội,... .*

Lời Tâm truyền số 3933

Thưa thầy, Vô Minh tức là không biết tùy duyên phải không ạ?

Vô Minh, tức là chưa nhận ra Chân Tâm của mình, Tâm chưa được Thanh Tịnh, Trong Sáng..., mà Tâm không Thanh Tịnh, Trong Sáng... thì chắc chắn làm hay nói đều không phải là tùy duyên được rồi.

Lời Tâm truyền số 3934

Thưa thầy, Thức và Vô Thức là thế nào ạ?

Thức bên ngoài cùng, mang tính vật chất là chính, là mắt, Tai, mũi, lưỡi, thân... – tức là "**tiền ngũ thức**". Sâu hơn là Ý, mang tính tinh thần là chính – tức là "**ý thức**"(Cái Biết của Tướng). Bên trong nữa là "**tiềm thức**"(a lại da thức, tạng thức...), kho chứa tiềm thức này mang tính Vô Thức(tức không tự nhận biết được khi nó chưa đi ra ngoài theo duyên để ý thức có thể nhận ra). Bên trong cùng gọi là "**siêu thức**", nhà Phật gọi là **Tánh Biết**(hay Cái Biết của Vô Thức).

Lời Tâm truyền số 3935

Tiền ngũ thức, ý thức, tiềm thức, Vô Thức..., thực ra đều nằm trong Tánh Biết cả(ví như sóng, hơi nước(các thức)... đều là nước(tánh)), Tánh Biết tự thấy được tất cả các thức kia, nhưng điều ngược lại thì không, các thức kia dù biết thế nào, suy luận ra sao... cũng không thể biết được Tánh Biết của Chân Tâm được(ví như 1 gợn sóng nó chỉ biết nó, ngã của nó, thấy biết vô số Con sóng khác, ngã khác... mà không thấy được các sóng đều chung 1 nguồn nước(Tự Tánh, vốn không có cái ngã nào, mà chỉ là sự ngộ nhận, chấp trước...). Đơn giản là vì các thức đều là Phiền Nã, Vô Minh – mà

*Phiền Nã, Vô Minh thì không thể là
Tánh Biết Thanh Tịnh, Trong Sáng, Vô
Niệm, Vô Thức... được.*

Lời Tâm truyền số 3936

Nếu Con có thể Hằng Biết nơi Tánh Biết Thanh Tịnh, thì tất cả các thức đều Tan vỡ, cho đến tận cùng thì chỉ còn lại Tánh Biết, và không còn gì nữa cả - đó là Cội Nguồn của muôn loài, vạn vật... .

Lời Tâm truyền số 3937

Con hoàn toàn có thể mang Tánh Biết của Con ra để sống và tu tập, nếu thật sự Con buông ra hết thảy Phiền Não(các thức), không còn chấp trụ vào đâu nữa cả,... . Niết Bàn hiện bày khi không còn thức nào, nhưng nó cũng có thể hiện bày khi còn tất cả các vọng thức..., còn hay không còn vọng thức... không cản trở việc Con sẵn sàng GIÁC SÁNG BẢN TÂM.

Lời Tâm truyền số 3938

Không bao giờ ý thức của Bản Ngã có thể miên mật, tinh tấn... được, bởi duyên khởi trùng trùng... không thể đi đến chánh niệm. Chỉ có Tánh Biết của Con "để nó được tự nhiên" thì mới có thể miên mật, tinh tấn... và Chánh Niệm chân thật được mà thôi.

Lời Tâm truyền số 3939

Vậy Con nhìn người sai lại càng sai, rồi để gánh hậu quả họ gây ra sao ạ?

Phật, Bồ Tát... vẫn để chúng sinh sai lại càng sai, Vô Minh lại càng Vô Minh, luân hồi lại càng luân hồi... đó thôi, có vị nào đang xuất hiện để ngày đêm cứ nói, cứ giảng lẽ phải miết đâu?. Sai không hẳn xấu, nhờ sai mà biết đúng,... . Vô Minh cũng không hẳn xấu, nhờ Vô Minh mà Giác Ngộ,... - chỉ là phải trải qua tới tận cùng của pháp thì mới có thể "tự mỗi người" nhận ra, bởi CÁI GIÁ CỦA SỰ GIÁC NGỘ KHÔNG PHẢI LÀ NHỎ. Hơn nữa, nhân quả của mỗi người là TỰ LÀM TỰ CHỊU, không liên quan đến ai cả, nếu

liên quan thì là Cộng Nghiệp rồi (tức trong quá khứ mình cũng đã tạo chung nên gánh cùng). Nếu tin hiểu nhân quả **1 CÁCH TUYỆT ĐỐI**, thì sẽ minh bạch, không còn hoài nghi này nữa.

Lời Tâm truyền số 3940

Không có tham, sân, si... thì Bản Tánh lấy gì để nhận biết ạ?

Không nhận biết tham, sân, si, vạn pháp..., thì "BẢN TÁNH NHẬN BIẾT CHÍNH NÓ", thường thường Thanh Tịnh, Rỗng Lặng, Trong Sáng..., GỌI LÀ VÔ LƯỢNG GIÁC(HAY VÔ LƯỢNG QUANG).

Lời Tâm truyền số 3941

Có Pháp để nhận biết thì biết, không có pháp để nhận biết thì Cái Biết liền mất – thì Cái Biết này là của "**Tướng Biết**"(Tướng tức là mắt, Tai, mũi, lưỡi, thân, ý khi biết về đối tượng của Pháp). Thường Biết mà Trong Sáng, Vô Niệm... – thì đây mới là "**CHÂN TÂM BIẾT, HAY TÁNH BIẾT**" của Con.

Lời Tâm truyền số 3942

Xin thầy chỉ dạy, theo Con là nhận ra cái tôi của mình và để mọi sự tùy duyên ạ?.

Có cái Tôi thì không thể tùy duyên được, cái tôi này va chạm vào cái tôi kia thì sinh ra mâu thuẫn, nghiệp tội..., chứ chẳng phải tùy duyên. TÙY DUYÊN TUYỆT ĐỐI, LÀ KHÔNG CÒN CÁI TÔI NÀO NỮA, KHÔNG CÓ 2... CÁI TÔI VA CHẠM VÀO NHAU, CẢ 2... ĐỀU THANH TỊNH, TRONG SÁNG NHƯ NHAU, THÌ SẼ KHÔNG CÓ MÂU THUẪN, VÀ CŨNG KHÔNG TẠO NGHIỆP THÊM NỮA.

Ngược lại, lại **tiêu dung** hết thủy Thiền
Nã, nghiệp trướng nhờ sống với CHÂM
TÂM THANH TỊNH ấy.

Lời Tâm truyền số 3943

Con cảm ơn thầy đã giảng giải chi tiết đến vậy. Nhờ thế mà Con mới có thể hiểu được. Chúc thầy ngon giấc.

Lành thay! Chúc ngủ ngon !!!

Lời Tâm truyền số 3944

Nguồn gốc của Bản Ngã chính là sự "khởi Tâm và động niệm", nếu Con có thể không khởi Tâm, không động niệm trước các pháp, thì Con sẽ không lập ra cho mình 1 Bản Ngã nào cả, **KHÔNG LẬP RA BẢN NGÃ CHO MÌNH CŨNG TỨC LÀ CON VÔ NGÃ RỒI VẬY.**

Lời Tâm truyền số 3945

Tất cả các pháp của Như Lai đều cùng
1 nội dung, cùng 1 ý nghĩa..., ĐÓ LÀ
HƯỚNG CHO CON TRỞ VỀ TÂM
THANH TỊNH, TRONG SÁNG.

Lời Tâm truyền số 3946

Cũng như vậy, nếu pháp nói ra không hướng về **TÂM THANH TỊNH, TRONG SÁNG**, thì đó là **PHI PHÁP**, nó sẽ đưa Con lún sâu hơn vào luân hồi, lục đạo.

Lời Tâm truyền số 3947

*Bỏ hết Phi Pháp thì là Chánh Pháp,
bỏ hết Chánh Pháp thì là Tâm Thanh
Tịnh Trong Sáng(pháp cũng phải bỏ,
huống hồ phi pháp).*

Lời Tâm truyền số 3948

Thưa thầy, Thiền Tuệ có thể hiểu đơn giản là gì ạ?

Thiền, có nghĩa là Tâm Thanh Tịnh Trong Sáng đang hiện bày,... . Tuệ, có nghĩa là Tỉnh Thức, không có sự bám víu,... . Thiền Tuệ, có thể hiểu là sự trở về với Tâm Thanh Tịnh Trong Sáng để có sự Tỉnh Thức, không bị trói buộc bởi "tất cả" Phiền Nã và các pháp... .

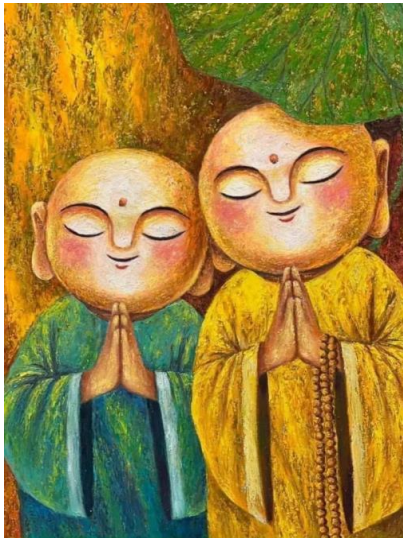
Lời Tâm truyền số 3949

Tích Cực, Miên Mật và Ảo Tưởng... là 3... trướng ngại của Thiền Tuệ mà Con cần lưu ý, **KHÔNG CÓ CÁI TA NÀO ĐANG TÍCH CỰC, MIÊN MẬT hay ẢO TƯỞNG... CẢ.**

Lời Tâm truyền số 3950

Tích Cực, Miên Mật... 1 cách Vô Vi, Vô Ngã... CHỈ LÀ BẢN TÂM GIÁC SÁNG 1 CÁCH TRỌN VẸN Ở NƠI CON, KHÔNG CÒN BẤT KÌ 1 NIỆM KHỞI HAY 1 SỰ THEO ĐUỔI NÀO ĐỐI VỚI CÁC PHÁP NỮA CẢ... .

Lời Tâm truyền số 3951

Vạn Pháp vận hành theo "lẽ tự nhiên của nó", TỰ NHIÊN THÌ KHÔNG CÓ ĐÚNG SAI..., ĐÚNG SAI... CHỈ Ở TRONG TÂM CHẤP TRƯỚC CỦA CON.

Lời Tâm truyền số 3952

Thực ra, Cái Ta và Cái Của Ta... đều là 1 phần của Pháp, Vạn Pháp Giai Không thì Cái Ta, Cái Của Ta... ấy cũng là thứ giai không, hư ảo. Thoát khỏi ý niệm về Ta, Của Ta..., Con sẽ đạt đến sự tự do, Giải Thoát VỐN CỐ.

Lời Tâm truyền số 3953

*Con sinh ra là để sống chứ không phải để hành, hay bám víu vào đâu... .
Sống 1 cách trọn vẹn, Giải Thoát... chỉ đơn giản là 1 sự tỉnh sáng của nội Tâm, không gì nữa cả.*

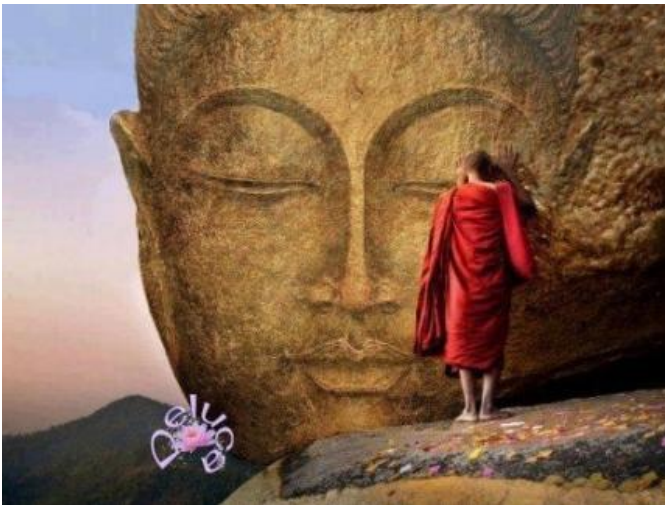
Lời Tâm truyền số 3954

Nói đúng pháp cho người, cần phải đúng lúc nữa, đúng lúc là đúng lúc mà họ muốn tiếp nhận để giải quyết vấn đề trong Tâm của họ. Nếu họ không muốn tiếp nhận thì họ cũng không có ý định sửa đổi, nếu họ không có ý định sửa đổi thì dù Con nói đúng pháp kiểu gì đi nữa cũng là vô nghĩa.

Lời Tâm truyền số 3955

Đúng pháp mà sai lúc thì tạo ra mâu thuẫn..., đúng lúc mà sai pháp thì tạo nghiệp với nhau..., đều là PHAN DUYÊN. Biết nói đúng pháp, biết nói đúng lúc..., đồng nghĩa với việc Con dần biết TÙY DUYÊN rồi vậy, mọi chuyện sẽ trở nên hài hòa, hanh thông.

Lời Tâm truyền số 3956

*Lòng tham, sự ích kỉ, tư lợi cá nhân...,
là thứ làm che mờ chân lí, trà đạp chân
lí, không thực thi được chân lí... . Dù là ở
xã hội hay trong Tâm của mỗi chúng
sinh đều vậy.*

Lời Tâm truyền số 3957

Thưa thầy, Phật Pháp có Tướng không ạ?

Cho có, hay cho không có..., đều chỉ là ý niệm. Phật(Tánh) thì nằm ngoài các ý niệm(bởi Tánh Thanh Tịnh). Nên Phật không phải là có, cũng không phải là không có(rơi vào tứ cú)... . Có, bởi "có Tâm Chấp Trước là có". Không có, bởi "có Tâm Chấp Trước là không có",... .

Nếu Tâm hoàn toàn Thanh Tịnh, Vô Niệm... THÌ VẠN PHÁP GIAI KHÔNG, MUÔN TƯỚNG LÀ KHÔNG(Vô Nhân Tướng, Vô Chúng Sanh Tướng, Vô Thọ Giả Tướng...), CHỈ CÒN LẠI 1 BẢN

TÁNH, BẢN THỂ CHUNG CỦA HẾT
THẤY VẠN VẬT...

Lời Tâm truyền số 3958

Bạch Thầy, Con muốn trình pháp như sau. Có hỏi, có trình như này, có phải là đang chấp không ạ?

*Nếu hỏi để giải nghi thì không phải Tâm Chấp Trước. Tâm Chấp Trước là sự dính mắc, cố thủ..., còn sự nghi hoặc là do Tâm chưa tỏ nên cần phải hỏi để được minh bạch, thông suốt. Khi được thông suốt rồi, thì **buông** luôn sự thông suốt ấy đi, **giữ lại cho là tri kiến "của Ta",** thì tự biến nó thành Tâm Chấp Trước(tri kiến cái Ta này va vào tri kiến cái Ta kia... ắt sinh ra mâu thuẫn...). Nếu cứ buông, cứ buông... hết(dù hiểu hay không hiểu...), thì đến tột cùng **CHỈ CÒN***

*LẠI BẢN TÂM HOÀN TOÀN THANH
TỊNH MÀ THÔI(TỊCH TỊNH).*

Lời Tâm truyền số 3959

Thưa thầy, sao Con lại có thân, Con đến đây làm gì, rồi tại sao lại chết đi ạ?

*"Niệm Niệm thành hình", do ý niệm mà sanh tướng ấy. Niệm thiện thì 3... đường lành, niệm ác thì 3... đường dữ. Tướng nào bởi nghiệp của ý niệm ấy. Cho nên sinh ra bởi nghiệp, đến để trả nghiệp, và để giải nghiệp khi được Giác Ngộ lại, nghiệp hết rồi thì Giải Thoát, là Giải Thoát khỏi lục đạo, không còn sanh diệt, trở về với **PHÁP GIỚI NHẤT CHÂN(PHÁP GIỚI PHẬT), VỚI BẢN THỂ CỦA VỮ TRỤ VẠN VẬT,...***

Lời Tâm truyền số 3960

Tất cả nghiệp của Con, đều **bám vúu** vào Tâm tham, sân, si, mạn, nghi... . Khi Tâm tham, sân, si, mạn, nghi... ấy biến mất, không còn chỗ bám vúu thì tất cả nghiệp tội cũng sẽ Tan tành.

Lời Tâm truyền số 3961

Thưa thầy, cái thấy với tánh thấy là như nào ạ?

"Cái" ở đây là gì?. Có "Tướng Thấy" và "Tánh Thấy"... . **Tướng Thấy thì qua lục căn**(mắt, Tai, mũi, lưỡi, thân, ý). Lục căn bất tịnh thì Tướng Thấy bất tịnh, sẽ tạo ra Phiền Não, tham, sân, si,... . Lục căn Thanh Tịnh, thì Tướng Thấy Thanh Tịnh, Thân Tâm nhất như đồng với Tánh Thấy làm 1. **TÁNH THẤY THÌ HẰNG THẤY, LUÔN GIÁC SÁNH(VÔ LƯỢNG GIÁC) CŨNG GỌI LÀ TÁNH BIẾT, TỰ TÁNH(BỒ ĐỀ TÂM)..., HOÀN TOÀN KHÔNG CÓ 1 NIỆM KHỞI, PHIỀN NÃO(BỒ ĐỀ BỔN VÔ THỌ, XƯA NAY KHÔNG 1 VẬT).**

Lời Tâm truyền số 3962

Cho Con hỏi, khi Tâm muốn học hỏi, tìm tòi để hiểu rõ điều gì đó. Khi đó Tâm có coi là đang chấp niệm, tham, sân, si... không ạ?

Khi không hiểu rõ 1 vấn đề gì đó GỌI LÀ TÂM NGHI,... . TÂM NGHI là 1 loại Phiền Não(tham, sân, si, mạn, "nghi"...). Do đó, Tâm học hỏi không phải là dạng Phiền Não tham, sân, si... . Tuy nhiên, có nghi hoặc thì cần phải học hỏi, tu dưỡng... để tự mình thấy ra sự thật. Khi mình thấy ra sự thật rồi, thì không còn nghi gì nữa. TÂM NGHI CHỈ LÀ 1 LOẠI TÂM CHẤP PHÁP, VÌ CẦN BIẾT PHÁP ĐÓ LÀ ĐÚNG HAY SAI..., NÓ CHỈ LÀ

VẤN ĐỀ CỦA SỰ TRẢI NGHIỆM, KHÔNG CẦN HIỂU VỀ PHÁP CŨNG KHÔNG SAO, ĐÚNG SAI CÓ THỂ MẶC KÊ..., BỞI RỐT CUỘC "VẠN PHÁP GIAI KHÔNG", THÌ ĐÚNG SAI... CÓ Ý NGHĨA GÌ?. Nếu có thể buông xả hết thấy vạn pháp, thì không còn Tâm nghi về vạn pháp ấy nữa. Khi đó đúng sai... chỉ cần sử dụng trải nghiệm của mình để tùy duyên là được, miễn sao đừng chấp vào nó, đừng vì nó mà tham, sân, si... lên, đừng vì nó mà khởi Phiền Não,... . **Trở lại TÂM THANH TỊNH, TRONG SÁNG THÌ LÀ TRỌN VỆN RỒI.**

Lời Tâm truyền số 3963

Tâm nghi cũng có 2... loại, **nghi nhưng Tâm không chấp, và nghi có Tâm chấp.** Nếu Tâm chấp thì nỗi nghi ấy là Phiền Não nghi. Nếu Tâm không chấp thì nỗi nghi ấy muốn biết cũng được, không muốn biết cũng được..., nó không còn quan trọng nữa, nghi ấy chỉ là sự phán đoán về các vấn đề của cuộc sống để tìm cách nào đó giải quyết cho tốt đẹp hơn thôi, đó là biết tùy duyên thuận pháp, sống được với Tâm tánh Thanh Tịnh.

Lời Tâm truyền số 3964

Cho Con hỏi, làm thế nào để nhận biết Chân Tâm, hay Cái Biết. Vì Con thường không nhớ.

*Đừng làm thế nào cả, làm thế nào là của Bản Ngã, **CHÂN TÂM THÌ KHÔNG CẦN PHẢI LÀM GÌ, KHÔNG CÒN NÍU GIỮ Ý NIỆM, ĐỘNG CƠ... GÌ NỮA THÌ CHÂN TÂM(SỰ THẤY BIẾT THANH TỊNH) TỰ HIỆN BÀY.***

Lời Tâm truyền số 3965

Thưa thầy, phía sau Cái Biết là gì ạ?

"Chân Tánh hằng tri, nhưng cũng hằng Bất Tri". Tột cùng của Cái Biết ấy, lại là **CHẲNG CÒN BIẾT GÌ NỮA CẢ**. Chân Tánh biết tất cả, nhưng cũng chẳng biết gì. Biết hay không biết, thì Chân Tâm, Bản Thể vẫn cứ hiện bày, là **1 THỂ TOÀN GIÁC TRỌN VẸN**.

Lời Tâm truyền số 3966

Thưa thầy, Con người sống trong mộng, vậy làm sao để Con tỉnh giấc mộng ạ?

*Phiền Nã chính là mộng, TRỞ LẠI
TÂM THANH TỊNH, TRONG SÁNG
CHÍNH LÀ TỈNH MỘNG.*

Lời Tâm truyền số 3967

Khi Tâm lượng, trí lượng... của Con thật lớn, Con sẽ không thể khởi tham, sân, si... lên được nữa, hết thấy những sự việc bé nhỏ trong đời sống..., đều trở nên nhẹ nhàng, như thể chúng chưa hề tồn tại.

Lời Tâm truyền số 3968

Xin ngài có thể khai thị về trung đạo ạ?

Không thiên lệch, dính mắc... vào tất cả các khái niệm, Thiền Nã(trên dưới, xa gần, có không, đúng sai, chánh tà...) là trung đạo... .

Lời Tâm truyền số 3969

Nguồn gốc bệnh tật bắt nguồn từ Tâm, vậy nếu mình ăn uống không đầy đủ nhưng Tâm ít Phiền Não thì có bị thiếu chất không Thầy !

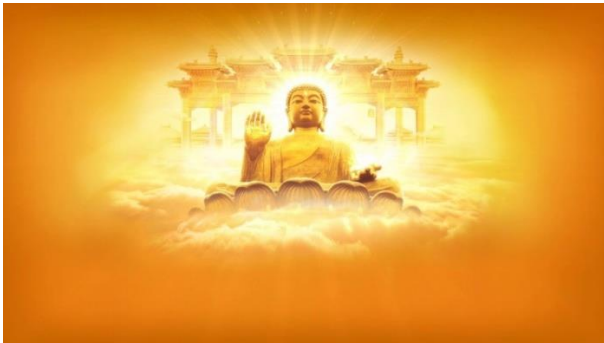
Vẫn có, tuy là Phiền Não(phần Tâm là thọ, tưởng, hành, thức) chiếm phần lớn năng lượng tiêu hao. Giả sử Tâm Thanh Tịnh hoàn toàn, thì thọ, tưởng, hành, thức không còn đi nữa, nhưng vẫn còn sắc(thân, tức triệu tỷ... tế bào nó vẫn cần ăn chứ?, sắc là tứ đại nên dù gì nó cũng vẫn cần sự trao đổi nhất định với bên ngoài nếu còn có hoạt động của thân). Chỉ khi ở 1 trạng thái thiền định rất sâu nào đó, "sự trao đổi chất dừng lại" thì

không cần ăn uống cũng vẫn có thể duy trì sắc thân).

Lời Tâm truyền số 3970

Thật ra, Ta không còn kính trọng bất kì ai, đồng thời Ta cũng không xem thường bất kì ai cả. **Kính trọng sinh ra ái luyến..., xem thường sinh ra ghét bỏ... .** Cả 2... đều rơi vào **phan duyên, Phiền Não...** . Khi Con thật sự Tỉnh Thức, thì **VẠN VẬT TAN BIẾN NHƯ LÚC CHÚNG CHƯA TỒN TẠI, THÌ LÀM GÌ CÓ CÁC TÂM THÁI GÌ VỚI AI?**

Lời Tâm truyền số 3971

Thưa thầy, Tâm và ý khác nhau ở đâu ạ?

Tâm là Bản Tâm, ý là Niệm Khởi. Tâm sáng thì ý Chánh..., Tâm mê thì ý Tà... .

Lời Tâm truyền số 3972

Thưa thầy, ở trong mộng Ta nhìn thấy điều gì, khi Ta tỉnh dậy ở ngoài đời y như trong mộng là Tỉnh Thức ạ?.

Trong ngoài... ĐỀU LÀ MỘNG.

Lời Tâm truyền số 3973

Thưa thầy, bên ngoài Con tùy duyên,
nhưng bên trong Rỗng Lặng Thanh Tịnh
ạ.

Lành thay!

Lời Tâm truyền số 3974

Thưa thầy, Chân Tâm là yêu thương, do Bản Ngã Ta mới chia ra yêu thương người, hay yêu thương chính Ta,... . Nếu Vô Ngã, thì chỉ còn lại yêu thương mà thôi, không còn đối tượng để yêu thương cũng được phải không ạ?

Lành thay!

Lời Tâm truyền số 3975

Dạ, Kinh Kim Cang có nói, Tâm quá khứ, hiện tại, vị lai đều không thể lưu giữ được, vậy Con lấy gì làm Tâm được ạ?

Nếu "không cần bám chấp", THÌ CẦN GÌ LẤY GÌ LÀM TÂM?. "VỌNG TÂM THÌ HƯ ẢO, KHÔNG PHẢI TÂM – CHÂN TÂM THÌ THANH TỊNH, KHÔNG BÀN TÂM".

Lời Tâm truyền số 3976

Thưa thầy, chân chính, lương thiện, sống tốt, đầy nhiệt huyết là bản chất của đời Con ạ.

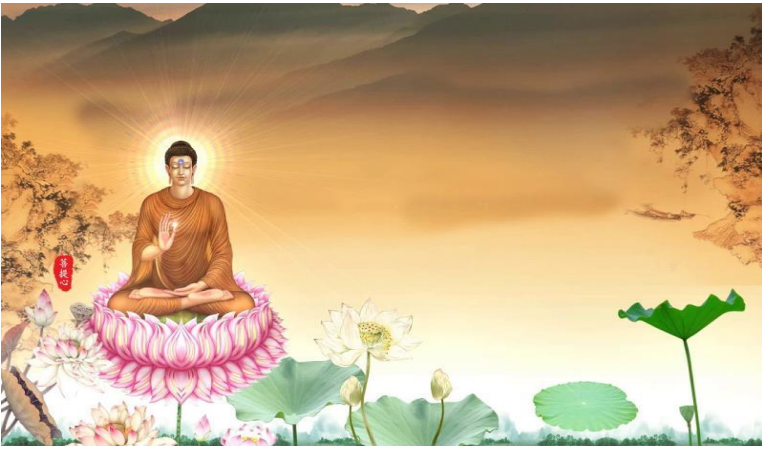
Lành thay!

Lời Tâm truyền số 3977

Thầy ơi, cho Con chia sẻ các bài của thầy về trang Con nhé. Con cảm ơn thầy.

Lành thay!

Lời Tâm truyền số 3978

Con đã làm người khác tổn thương,
Con xin sám hối ạ.

Lành thay!

Lời Tâm truyền số 3979

Người nào còn "khen mình chê người", thì người đó còn lòng sân si, đố kị, háo thắng..., chưa phải là bậc "Chính Nhân Quân Tử". Người Quân Tử họ biết Khiêm Nhường, **TUYỆT ĐỐI KHÔNG ĐỀ CAO BẢN THÂN, BÌNH PHẨM KẼ KHÁC** – bởi họ thật sự hiểu sâu sắc nhân quả và biết tùy duyên, không còn đi tạo thân khẩu và ý nghiệp 1 CÁCH VÔ LÝ nữa.

Lời Tâm truyền số 3980

Có "**Bản Ngã**", thì sẽ dùng Bản Ngã đi tạo thân, khẩu, ý nghiệp. "**Vô Ngã**", thì cái gì đi tạo thân, khẩu, ý nghiệp đấy?. Không có, người Vô Ngã, Giác Ngộ thì không còn tạo nghiệp, **MÀ HỌ ĐÃ TRỞ VỀ VỚI BẢN TÂM THANH TỊNH, CỘI NGUỒN CỦA VẠN VẬT.**

Lời Tâm truyền số 3981

Vì chưa phải bậc Quân Tử, Thánh Trí..., cho nên vẫn còn nhiều lỗi lầm. Tuy nhiên, lỗi lầm không phải là để chỉ trích, hay hơn thua nhau..., mà là để chỉ cho nhau khi họ cần đến, đó là tùy duyên, họ chưa cần đến mà nói thì sẽ gây ra mâu thuẫn. Vì vậy, **Con phải tu học trong sự im lặng**, biết quan sát người khác thì cũng phải biết quan sát chính mình, biết tha thứ cho chính mình thì cũng phải biết tha thứ cho người khác, không sân si với chính mình thì cũng không sân si với người khác, **ĐÓ MỚI LÀ NGƯỜI BIẾT KHAM NHẪN.**

Lời Tâm truyền số 3982

Được gần gũi với người có Tâm lượng rộng rãi, nó giống như việc Con đang ngắm cảnh trên một bờ hồ thênh thang, đẹp đẽ, dịu mát vậy. Hồ nằm yên đó mà lòng Con thanh thản, người tĩnh lặng đó mà lòng Con an yên. **SỰ ẢNH HƯỞNG CỦA BẠC QUÂN TỬ, THÁNH TRÍ LÀ Ở TRONG THẦM LẶNG.**

Lời Tâm truyền số 3983

Thưa thầy, CHÂN TÂM CON VÔ TRỤ.

Lành thay!

Lời Tâm truyền số 3984

Con cô đơn, Như Lai cũng rất cô đơn, nhưng giữa chúng Ta có một điểm khác nhau, đó là Con cô đơn trong Phiền Nã của Con, còn Như Lai cô đơn trong sự Tịch Mịch.

Lời Tâm truyền số 3985

Vì sao người Giác Ngộ lại hướng Tâm mình đến sự Thanh Tịnh?, đó là họ nhận ra Tâm Thanh Tịnh mới là vĩnh hằng, họ sống với Tâm Thanh Tịnh, chân thật ấy, chứ không còn muốn sống với Tâm giả dối, hư ảo nữa. Đối với họ, cả càn khôn... cũng chỉ là thứ hư ảo mà thôi, huống hồ chỉ là vài chuyện nhỏ của nhân sinh,... .

Lời Tâm truyền số 3986

Nghĩ đến cái chết, nghĩ đến sự hủy diệt..., đó không phải là điều tiêu cực..., mà nó lại là **1 loại sức mạnh, bản lĩnh, trí tuệ...** . Người nhút nhát, thiện cận... sẽ không bao giờ "**dám**" nghĩ đến hoặc không bao giờ nghĩ đến sự thật đó. Khi Con hiểu thấu cái chết, hiểu thấu sự sinh diệt, vô thường... của các pháp, thì Tâm Con mới thực sự hướng về sự tĩnh lặng và buông bỏ... .

Lời Tâm truyền số 3987

Con cô đơn nhưng Con không cô
độc thưa thầy, bởi Con luôn có Phật, Bồ
Tát kề bên ạ.

Lành thay!

Lời Tâm truyền số 3988

Thưa thầy, Chân Tâm Bốn Tánh là nền tảng cho mọi chân lí ạ.

Lành thay!

Lời Tâm truyền số 3989

Khi mình Tĩnh mới thấy rõ Động ạ?

*Tĩnh Thức, không chỉ thấy rõ động,
MÀ CÒN THẤY RÕ CẢ TỊNH, "động
tịnh... chỉ là 2... trạng thái của các pháp".
CHÂN TÂM, BẢN TÁNH THÌ KHÔNG CÓ
ĐỘNG TỊNH... GÌ CẢ.*

Lời Tâm truyền số 3990

Con thích nghe thầy giảng pháp lắm ạ.

*Vạn pháp giai không, đều là hư giả.
QUAY LẠI BẢN TÂM MỚI THẬT LÀ RỐT RÁO.*

Lời Tâm truyền số 3991

Chân Pháp của Như Lai không cần nương tựa, tự Con phải thắp đuốc lên mà đi, đó mới thật sự là bản lĩnh của 1 người Con Phật. **ĐUỐC CỦA MÌNH CHÍNH LÀ TỰ TÁNH NƠI MÌNH ĐƯỢC TỎA SÁNG ĐẤY.**

Lời Tâm truyền số 3992

Thưa thầy, có những quá khứ không thể quên thì Con cho nó là kỉ niệm đẹp ạ?

*"Có Ta", thì có quá khứ của Ta.
"Không có Ta", thì cũng không có quá khứ của Ta.*

Lời Tâm truyền số 3993

Chính giáo pháp của Như Lai cũng là 1 rào cản để Con thể nhập Tâm tánh của Con. Nghe giáo pháp của Như Lai, Con có thể bỏ đi mọi Phiền Nã khác, nhưng nếu Con đắm nhiễm vào Pháp của Ta, thì Con cũng không được Giải Thoát.

Lời Tâm truyền số 3994

Một vị Giác Ngộ thì lời nói không dính mắc, tư tưởng không dính mắc, thuyết giảng không dính mắc, sự việc không dính mắc, mối quan hệ không dính mắc,..., **HẾT THẢY VẠN PHÁP ĐỀU KHÔNG DÍNH MẮC**. Không ai có thể tìm được Bản Ngã của họ ở đâu, **VÌ HỌ KHÔNG CÒN BẢN NGÃ**.

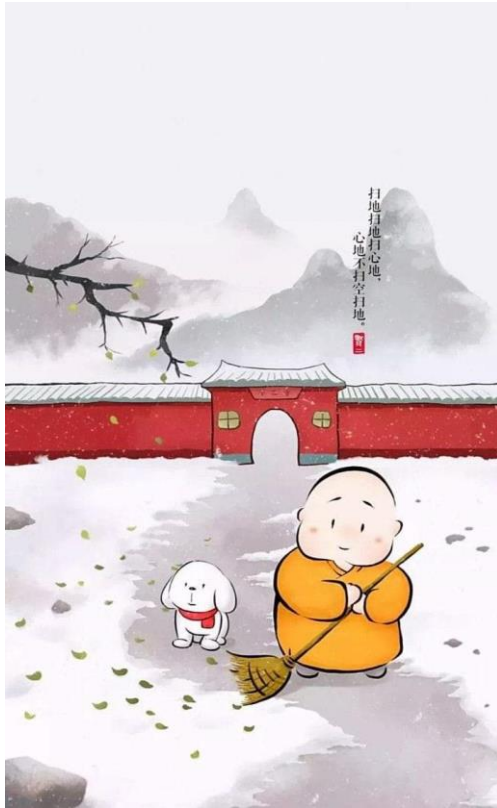
Lời Tâm truyền số 3995

Không có thần thông, phép lạ, cũng không có sự nhiệm màu... nào hết. Thần thông, phép lạ, nhiệm màu..., đều là thứ tô vẽ bởi **BẢN NGÃ VI TẾ**(cái tôi Tâm linh)... mà ra. **CHÁNH PHÁP CỦA NHƯ LAI, CHỈ ĐƠN GIẢN LÀ "TRỞ VỀ TÂM THANH TỊNH, TRONG SÁNG MÀ THÔI"**.

Lời Tâm truyền số 3996

Không còn 1 pháp hiện bày, thì Tâm Thanh Tịnh hiện bày. **TÂM THANH TỊNH CỦA CON "KHÔNG PHẢI PHÁP"**.

Lời Tâm truyền số 3997

Thế nào là Chân Tu?, là khi Con hướng Tâm đến việc từ bỏ **"tham sân si mạn, danh vọng lợi dưỡng, ngũ dục lục trần, tự tư tự lợi..."** THÌ CON ĐÍCH THỰC LÀ 1 VỊ CHÂN TU RỒI.

Lời Tâm truyền số 3998

Con không phải là Thánh Nhân, Con không nên nói động đến người khác, bởi Con nói ắt sẽ gây mâu thuẫn, dùng cái tôi của Con để tạo nghiệp với chúng sinh. Không phải Thánh Nhân mà nói động đến người khác, thì chỉ là Con muốn thể hiện cái tôi phàm tục hơn thua, háu thắng, sân si... của Con mà thôi.

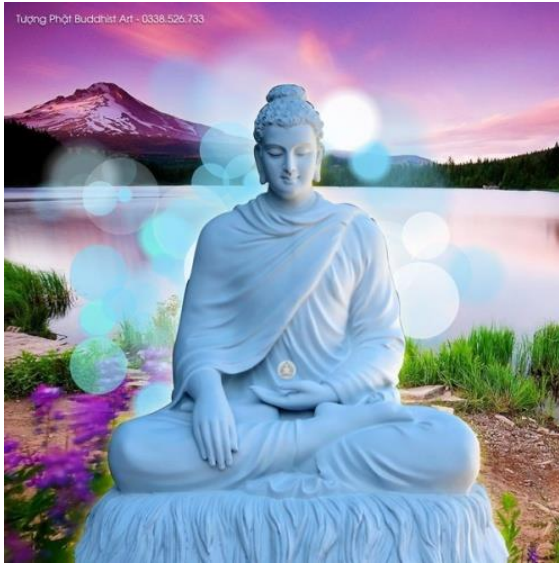
Lời Tâm truyền số 3999

Vạn pháp không có đúng sai, chánh tà..., tranh luận đúng sai, chánh tà... đều chỉ là sự Vô Minh, bám chấp,... .

Lời Tâm truyền số 4000

*Nhận ra "nghiệp"(thân, khẩu, ý...),
thấu tỏ nghiệp, buông xả nghiệp... – LÀ
CON ĐƯỜNG DUY NHẤT ĐƯA CON
ĐẾN SỰ GIÁC NGỘ, GIẢI THOÁT(trở về
Tâm Thanh Tịch, Trong Sáng của chính
Con).*

Lời Tâm truyền số 4001

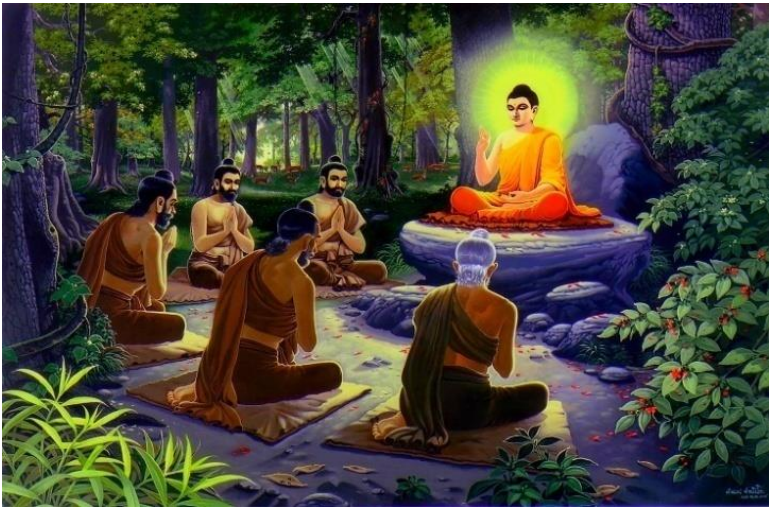
Vì Con "có Tâm" nên Con mới bị người khác nắm bắt và dắt mũi đi. Khi Con "không còn Tâm nào", thì không ai có thể nắm bắt hay dắt mũi Con đi đâu được cả. Khi Con đã trở lại Tâm Thanh Tịnh Trong Sáng, thì 10... Đại Ma Vương cũng không làm gì Con được.

Lời Tâm truyền số 4002

Nam mô Địa Tạng Vương Bồ Tát,
Con nguyện xin người đưa Con đi đúng
đường, nhiều phước lành, nhiều phúc
báu, đi đúng chính pháp, gặp được
minh sư tinh tấn tu tập, gạt bỏ hết tạp
niệm ạ.

Lành thay!

Lời Tâm truyền số 4003

Bây giờ Con muốn im lặng, không nói gì nữa ạ?

Tùy duyên thuận pháp không phải là sự im lặng không nói gì nữa, mà là tùy duyên để đối đãi, cần nói thì nói, cần im lặng thì im lặng... . Chỉ cần không khởi tham, sân, si... ra bên ngoài, giữ gìn được Tâm thái quân bình, Thanh Tịnh, bình đẳng, chánh giác... là được.

Lời Tâm truyền số 4004

Con muốn hỏi thầy là, làm như nào để bỏ tà dâm và không có ý niệm về tà dâm nữa ạ?

Quán thân bất tịnh, quán thọ là khổ, quán Tâm vô thường, quán pháp Vô Ngã,... .

Lời Tâm truyền số 4005

Xin khai thị đơn giản cho Con được hiểu, “minh Tâm kiến tánh” là gì ạ?

Minh là Tỏ, Kiến là Thấy..., Minh Tâm Kiến Tánh hiểu đơn giản là người đó đã Tỏ Rõ, Thấy Rõ Tâm Thanh Tịnh, Trong Sáng... của mình, nhận ra Mọi Phiền Não đều là Hư Giả và Ảo Tưởng, vậy mà bấy lâu nay họ làm tưởng và chấp chặt,... .

Lời Tâm truyền số 4006

Không còn 1 pháp hiện bày, thì Tâm Thanh Tịnh hiện bày. Xin thầy giải thích cho Con dễ hiểu, đê Con lĩnh hội được ạ?

Tâm Thanh Tịnh là Tâm "không có dù 1 vọng niệm", "vọng niệm ấy chính là nguồn gốc của các pháp", "VÔ NIỆM THÌ VÔ PHÁP". VÔ NIỆM, VÔ PHÁP... THÌ TÂM HOÀN TOÀN THANH TỊNH, GỌI LÀ TỊCH TỊNH. Tịch Tịnh, cũng có nghĩa là Toàn Giác... . 10... phương Chư Phật... đều trở về với sự Tịch Tịnh, Toàn Giác... này.

Lời Tâm truyền số 4007

Dạ cho Con hỏi: Tâm như hư không mà thật không phải hư không, nghĩa là sao ạ? Xin chỉ dạy cho Con.

Câu "Tâm như Hư Không" là để "diễn tả" cái Chân Tâm nó như Hư Không, bởi Hư Không là thứ bao trùm vạn vật mà lại không thể nhìn thấy, hay đong đếm được. Nhưng kì thực, Hư Không "cũng chỉ là 1 khái niệm, 1 dạng tinh của vật chất,..."(Ngũ Đại: đất, nước, gió, lửa, và "hư không"...). "Chân Tâm thì là niệm", tức Chân Tâm chẳng phải Hư Không, chẳng phải Niệm ấy. "CHÂN TÂM "vô nhất vật", VƯỢT THOÁT Ý NIỆM, VƯỢT THOÁT HƯ KHÔNG".

Lời Tâm truyền số 4008

"Đất, Nước, Gió, Lửa, Hư Không...(Tướng) VÀ TÁNH BIẾT(Tánh)",
là tất cả vũ trụ..., bao hàm cả Con và Như Lai ở trong đấy.

Lời Tâm truyền số 4009

Thưa thầy, ý niệm từ đâu mà đến, do Chân Tâm sinh, hay tự đến và bám vào Chân Tâm ạ?

*Chân Tâm là niệm, không 1 vật... .
Niệm, vật... ấy chẳng thể "bám" vào
Chân Tâm được. Ý niệm bắt đầu từ sự
"bất giác", "Tâm không Giác Sáng" thì
liền khởi vọng, Đức Phật gọi cái niệm
đầu tiên khởi lên là "nhất niệm Vô
Minh", tức "ý niệm Vô Minh ban đầu".
Từ ý niệm Vô Minh này, vì Tâm tiếp tục
bất giác mà "trùng trùng duyên khởi",
niệm niệm thành hình(giống như trong
VẬT LÍ LƯỢNG TỬ, các electron chuyển
động rất nhanh tạo ra vật chất ở thể*

rắn)... mà tạo ra muôn loài, vạn vật... .
Còn cái ý niệm Vô Minh ban đầu ấy,
Đức Phật nói, nó bắt đầu khởi lên từ "vô
thủy vô trung", tức là từ rất lâu rồi,
"dùng Phật Nhãn" cũng không thể quán
thấy, nhưng điều đó không quan trọng.
Điều quan trọng là **GIÁC SÁNG BẢN
TÂM LẠI, BÂY GIỜ, TẠI ĐÂY, BÂY GIỜ,
THÌ MUÔN NIỆM TAN BIẾN, "LẠI TRẢ
LẠI BẢN TÁNH NGUYÊN SƠ, KHI MÀ
CHƯA TỪNG CÓ NIỆM, CHƯA TỪNG
CÓ VŨ TRỤ VẠN VẬT,..."**. CHO NÊN,
GIỮA MÊ VÀ NGỘ, PHẬT VÀ CHÚNG
SINH CHỈ CÁCH NHAU 1 NIỆM VÔ
MINH ẤY MÀ THÔI.

Lời Tâm truyền số 4010

Tu để đắc cái này, tu để đắc cái kia..., đó chỉ là "cái bẫy của Bản Ngã". Nếu Con có sự mong cầu cho sự tu hành của Con, thì Con đã mắc phải cái bẫy của Bản Ngã nơi Con.

Lời Tâm truyền số 4011

Thưa thầy, theo Con, sự Giác Ngộ không phải là buông bỏ buồn, vui..., mà sự Giác Ngộ là khi buồn biết rõ mình buồn, khi vui biết rõ mình vui..., các trạng thái cảm thọ khác cũng vậy, chỉ là mình luôn ở trong Tánh Biết của mình thôi ạ?

Lành thay!

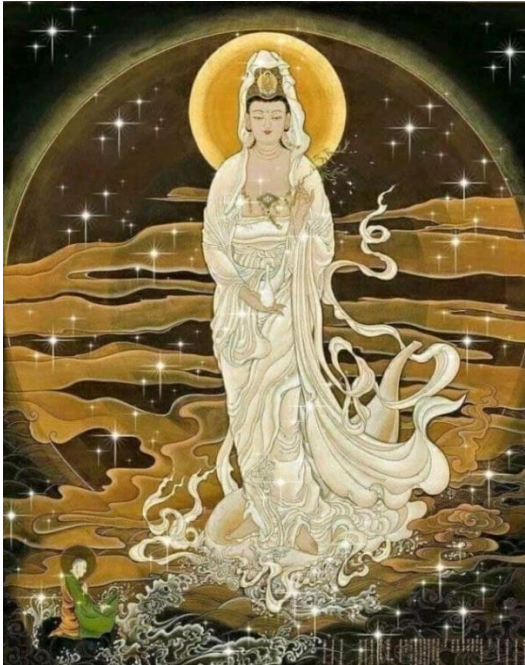
Lời Tâm truyền số 4012

Tất cả Danh Phận, Tên Gọi... cho Bản Ngã đều là hư ảo, 1000... năm sau không còn ai biết đến. Người thật sự trí tuệ, họ biết nhìn nhận sâu xa... thì họ không còn bị Phiền Nã, dính mắc... bởi những thứ hư ảo như vậy nữa, tự nhiên Tâm tình cũng trở nên nhẹ nhàng, an vui, tự tại, Giải Thoát... rồi vậy.

Lời Tâm truyền số 4013

Tâm không còn mong cầu trở thành bất kì thứ gì nữa, thì cũng chính là sự Giác Ngộ, Vô Ngã rồi vậy. Trở thành thứ gì là xu hướng của Bản Ngã, không muốn trở thành thứ gì cả là xu hướng của Chân Tâm, Bản Tính nơi chính Con.

Lời Tâm truyền số 4014

Khi Con thoát ra tất cả pháp, Con sẽ thấy vạn pháp đang diễn bày hết sức tự nhiên, chỉ cần Con "**biết quan sát và không dính mắc**" thì Con đã biết cách "**giải nghiệp**" cho chính mình rồi vậy.

Lời Tâm truyền số 4015

Tất cả các pháp "đều không có ngã", có ngã là bởi Con cho "pháp đấy là của Con". Vì cho là của Con nên nó đến thì thấy vui, nó đi thì thấy khổ..., dù đó là thân xác hay ý niệm của Con.

Lời Tâm truyền số 4016

Người Giác Ngộ không cho 1 pháp nào là Ta, của Ta, thì vạn pháp đến đi cứ mặc cho nó diễn ra theo cách của nó, chẳng bận Tâm, cũng chẳng can thiệp...
. Chỉ cần Con luôn sống trong Tâm thấy biết Thanh Tịnh, thì lúc nào Con cũng được Giải Thoát, an vui hiện tiền rồi.

Lời Tâm truyền số 4017

Không có Pháp nào trói buộc Con cả, chỉ là tự Con trói buộc Con thôi. Buông Tâm chấp ấy ra thì liền tự do, Giải Thoát.

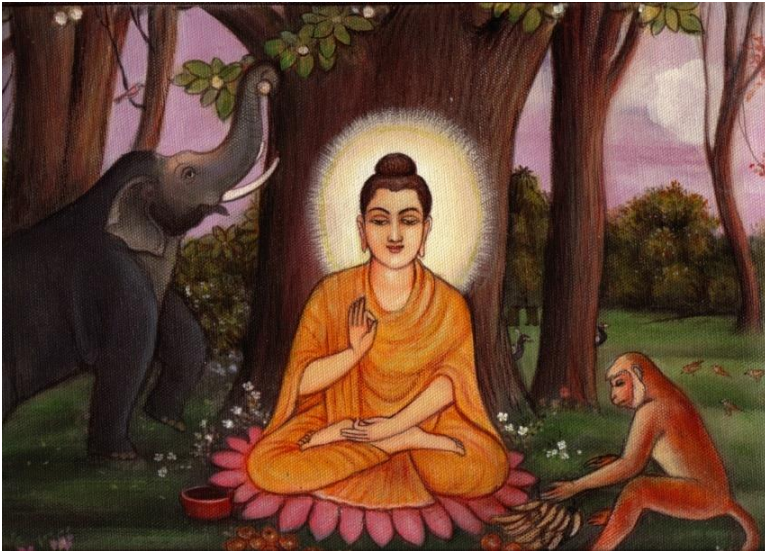
Lời Tâm truyền số 4018

*Khi Con trở về với Tâm Rỗng Lặng,
Trong Sáng thì Con sẽ thoát khỏi mọi
ảnh hưởng của các pháp bên ngoài, cho
dù nó xảy ra 1 cách ồn ào, hay biến
động... bao nhiêu.*

Lời Tâm truyền số 4019

Thấy rõ Thân, Thọ, Tâm, Pháp nơi chính Con, cũng là thấy rõ vạn pháp bên ngoài. Trong Tâm, ngoài Tâm đều không dính mắc, thì chính là chỗ mà Con hằng sống để được Giải Thoát.

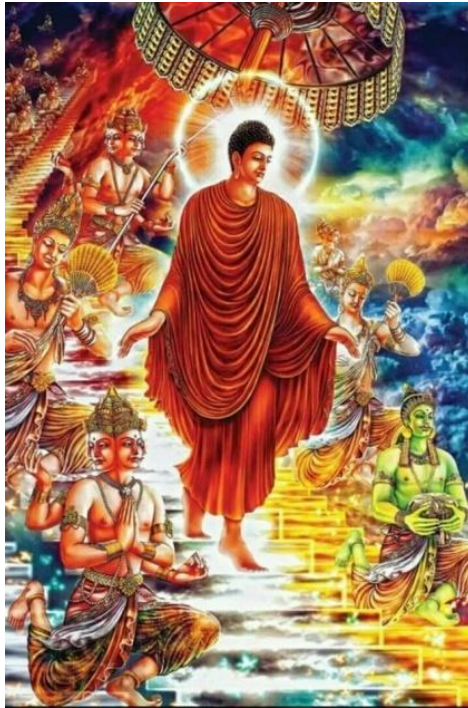
Lời Tâm truyền số 4020

Ý nghĩa thực sự của sự Giải Thoát, là "Giải Thoát khỏi mọi sự chấp trước vào pháp", chứ không phải Giải Thoát là Con mang cái thân và Tâm của Con đi đến 1 nơi nào đó rất xa, hay 1 cõi giới nào đó không còn khổ đau..., đó không phải là ý nghĩa của sự Giải Thoát đâu.

Lời Tâm truyền số 4021

*Tâm Thiền của Con không phải là sự nắm bắt 1 pháp nào đó, mà là **sự thả lỏng, buông xả** pháp ấy. Nắm bắt thì là Bản Ngã nó nắm bắt, không có Bản Ngã thì có cái gì nắm bắt đâu?*

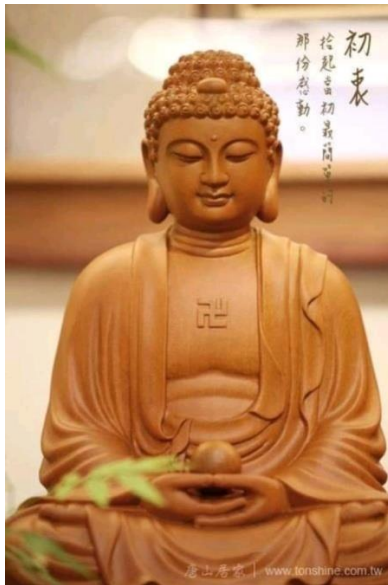
Lời Tâm truyền số 4022

Tâm Thiền thật sự cũng chính là Chân Tâm, Bản tánh của Con. Sống nơi Chân Tâm, Bản tánh tức là Con đang Thiền thật sự rồi. Dùng phương pháp, Vọng Tâm nào đó để Thiền, thì đó không phải là Thiền thật sự, đó chỉ là 1 sự vẽ bầy thư giãn của Bản Ngã mà thôi.

Lời Tâm truyền số 4023

Tâm Vô Thức là 1 mớ Phiền Nã hỗn độn chìm sâu vào Tàng Thức của Con, chỉ khi nào Con trở nên tĩnh lặng thì nó mới xuất hiện ra lại. Nếu Tâm không được tỉnh giác, thì bất cứ chủng tử nghiệp thức nào ở trong cái tàng thức ấy cũng có thể kéo Con đi tạo nghiệp.

Lời Tâm truyền số 4024

Điều quan trọng của sự tu tập là "thấy ra"(thấy ra tất cả pháp đang diễn bày), chứ không phải là đạt được nó, Tâm muốn đạt được là sự bám chấp.

Lời Tâm truyền số 4025

Hiểu về vạn pháp bên ngoài chẳng bằng hiểu được mọi Phiền Nã trong Tâm của Con. Hiểu được mọi Phiền Nã trong Tâm của Con chẳng bằng "dám buông bỏ" mọi Phiền Nã ấy để trở về Tâm Thanh Tịnh vốn có của Con.

Lời Tâm truyền số 4026

Bản chất của Bản Ngã là sự chấp giữ, bản chất của Vô Ngã là sự buông bỏ. Cho nên, nếu Con cần biết đâu là chánh đâu là tà, chỉ cần Con suy ngẫm bản chất của nó là sự chấp giữ hay buông bỏ là đủ.

Lời Tâm truyền số 4027

Buông bỏ Tâm quá khứ, buông bỏ Tâm hiện tại, buông bỏ Tâm vị lai..., cũng là Con đã buông bỏ tất cả vạn pháp rồi vậy. Có pháp nào nằm ngoài 3 thời không đó đâu?.

Lời Tâm truyền số 4028

Tâm quá khứ, Tâm hiện tại, Tâm vị lai... đều đang hiện tiền **cùng 1 lúc** ở ngay trong Tâm của Con, **ngay tại đây, bây giờ**. Nếu 1 Tâm buông xả hết thảy thì cả 3 thời đều hóa không cùng 1 lúc, liền trả lại cho Con Tâm Thanh Tịnh Trong Sáng vốn có của chính Con.

Lời Tâm truyền số 4029

*"Tự buông bỏ, chính là tự Giải Thoát".
Sự Giải Thoát rất ráo đến tột cùng vẫn là
phải tự mình buông bỏ, chứ không ai có
thể làm thay hay cứu giúp Con được cả.*

Lời Tâm truyền số 4030

Sự dính mắc tỉ lệ nghịch với Tâm Thanh Tịnh, Giác Sáng... . Nếu dính mắc vào cảnh duyên, Phiền Não... càng nhiều, thì Tâm càng không được Thanh Tịnh, Giác Sáng. Ngược lại, Tâm càng Thanh Tịnh, Giác Sáng... thì sự dính mắc càng ít đi. Cho đến 1 Bản Tâm "hoàn toàn Giác Sáng" thì Vô Minh, sự dính mắc... không còn nữa.

Lời Tâm truyền số 4031

*Khi linh khí, cốt khí... của Con người... được nâng cao, thì "đạo đức chung, trí tuệ chung" của "bách tính" được nâng cao, mọi vấn đề rắc rối... đều được giải quyết tốt đẹp hơn. Mọi sự việc tốt xấu trong xã hội, không hẳn chỉ do người nắm quyền... gây ra, mà nguyên nhân sâu xa ở **Phúc Khí Chung** của tất cả bách tính xã hội.*

Lời Tâm truyền số 4032

Tất cả Thiện Tri Thức trong thế gian đều có 1 lí tưởng chung, là "nâng cao được trí tuệ và đức hạnh chung cho đại chúng xã hội...". Phật, Bồ Tát... đến với thế gian, thì cũng chỉ là để làm cái việc này mà thôi.

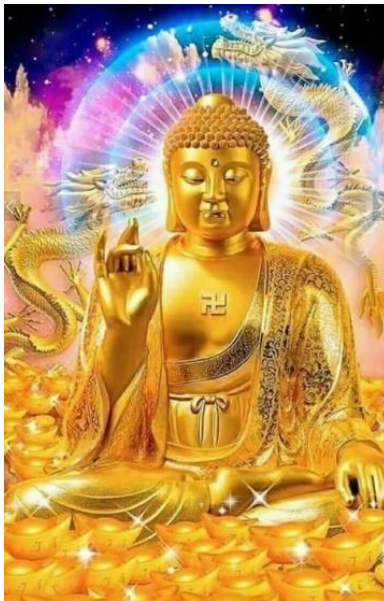
Lời Tâm truyền số 4033

Ăn chay chưa hẳn là tu hành, "**tu hành là xả bỏ tham, sân, si...**". Tuy nhiên, những người "**tu hành thậm thâm**", vượt qua hàng Thanh Văn, Duyên Giác..., tới hàng Bồ Tát... chắc chắn ăn chay, đạo lí này từ đâu mà thấu hiểu?. "**Tất cả chúng sinh đều bình đẳng, đều có thể thành Phật, không có cao thấp...**", giết Phật thì sao có thể thành Phật? - Đạo lí này từ đây mà Con có thể thấu hiểu.

Lời Tâm truyền số 4034

*Góc nhìn sẽ quyết định hành vi... .
Góc nhìn thiện hay ác... là điểm khởi
nguồn cho 3 cõi 6 đường... trong lục đạo
luân hồi của Con. Không có góc nhìn
nào, trở về Tâm Thanh Tịnh, Trong
Sáng... thì mọi Con đường cũng đều
chấm dứt từ điểm khởi nguồn là ý niệm.*

Lời Tâm truyền số 4035

*Ai cũng có thể đóng góp sức mình cho đại chúng xã hội một cách vô tư, Trong Sáng... . Chỉ cần Con có thể **bỏ đi mọi tham muốn, đòi hỏi...** của Con, thì Con có thể làm tốt việc đây, có ảnh hưởng tốt đẹp tới vạn vật xung quanh Con.*

Lời Tâm truyền số 4036

Như Lai rất tán thán những người có thể ăn chay, nếu họ có thể từ bỏ việc ăn nuốt máu thịt của chúng sinh, phát Đại Tâm Bồ Đề yêu thương chúng sinh bình đẳng, vô hạn..., thì họ xứng đáng đứng vào hàng ngũ của Bồ Tát, Đại Thánh Đại Hiền,... .

Lời Tâm truyền số 4037

Tất cả Pháp có thể buông xả ngay lập tức, 1 niệm buông liền trở về Tâm Thanh Tịnh, Trong Sáng... chính là triệt ngộ..., Như Lai có thể làm được, Con cũng có thể làm được.

Lời Tâm truyền số 4038

Cho Con hỏi, nếu giữ sự nghi hoặc quá lâu sẽ sanh Phiền Não phải không ạ?

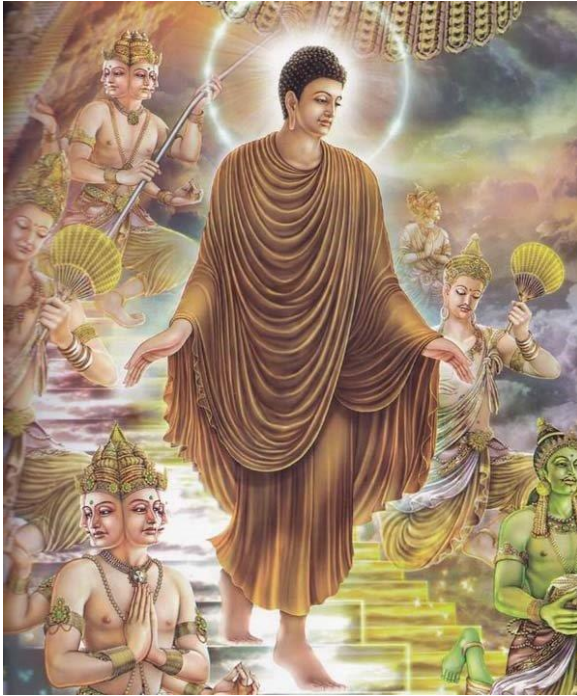
Sự nghi hoặc, đã chính là 1 dạng Phiền Não rồi, chừng nào không còn nghi hoặc, thì Phiền Não ấy mới Tan biến đi. Người Đại Trí Huệ trong Tâm họ KHÔNG CÒN SỰ NGHI HOẶC NÀO CẢ.

Lời Tâm truyền số 4039

Thưa thầy, Tâm hỷ lạc có sinh ra trí tuệ không ạ?

Không phải Tâm hỷ lạc sinh ra trí tuệ, mà có trí tuệ mới sinh ra Tâm hỷ lạc, an vui, tự tại,... .

Lời Tâm truyền số 4040

Thưa thầy, khi buông chấp niệm, trở về Tâm Thanh Tịnh, không còn vọng động, đó có phải là Tâm hỷ lạc không? làm sao để quay về Tâm Thanh Tịnh ạ?

"Giới Định Tuệ là Tam Học chung của người học phật". Khi giữ giới nghiêm mật thì Tâm sẽ định tĩnh, đồng thời nhìn nhận sự việc đúng với bản chất của nó, không bị lăng xăng, Phiền Nã nữa. "Chỉ người thật sự giữ giới mới cảm nhận được sự định tĩnh ở trong Tâm mình, và chỉ người trong Tâm thật sự định tĩnh mới cảm nhận được sự sáng suốt, không dính mắc... trong cách nhìn nhận về vạn duyên, vạn vật... xung quanh họ". Khi

Tam học đạt đến 1 thành tựu nào đó thì Tâm họ tự nhiên sẽ an lạc, do Phiền Nã và nghiệp trướng đã được gạn lọc dần đi.

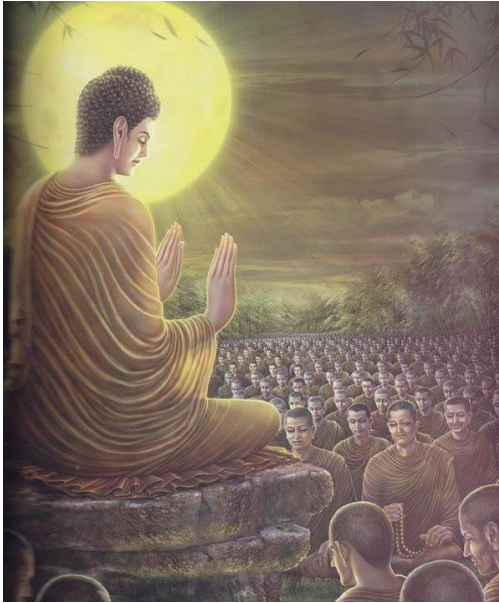
Lời Tâm truyền số 4041

Không có Giới thì không có Định,
Không có Định thì không có Tuệ. Không
có Tuệ thì Tâm mê mờ, Tâm mê mờ thì
sinh ra Phiền Nã, chấp trước, khổ đau...
. Sự trở lại Tâm Thanh Tịnh của Con **vẫn
phải bắt đầu Từ Giới**. Giới cũng chính là
Tâm buông bỏ, là buông bỏ vạn ác, vạn
Phiền Nã, chấp trước... ở trong Tâm
của Con.

Lời Tâm truyền số 4042

Vô lượng giới hạnh đều nằm trong 1 giới duy nhất, ĐÓ LÀ "GIỚI TỰ TÁNH". Chỉ cần Con SỐNG VỚI TÂM THANH TỊNH, TRONG SÁNG, thì VÔ LƯỢNG GIỚI HẠNH "TỰ THÀNH".

Lời Tâm truyền số 4043

Thưa thầy, Con thấy loài người là độc ác nhất, và là loài mang lại sự đau khổ cho những loài khác, sao loài người cũng là loài có phước nhất được ạ?

THỊ TÂM THỊ PHẬT, THỊ TÂM THỊ MA.

Thiện nhất là Tâm, ác nhất cũng là Tâm, Tâm ấy chẳng phân biệt người hay thú. Tuy nhiên, phước làm người là lớn nhất trong 3 cõi 6 đường ở chỗ "có thể tu hành thành Phật được tốt nhất". Chúng sinh cõi Trời vì tham hưởng phước mà khó tu, chúng sinh Atula vì nóng nảy mà khó tu, chúng sinh Ngạ Quỷ vì đấu đá, tranh giành mà khó tu, chúng sinh Địa Ngục vì khổ đau mà khó tu, chúng sinh

Súc Sinh vì ngu si mà khó tu,... . Duy chỉ Con Người mới nhận thức dễ dàng hơn, dễ thức tỉnh hơn, dễ từ bỏ Bản Ngã hơn... vì thế mà dễ Giác Ngộ, Giải Thoát hơn.

Lời Tâm truyền số 4044

Con đừng ảo tưởng mình là người đặc biệt, hay quan trọng... đối với người khác, hay xã hội..., **ĐÓ LÀ 1 LOẠI PHIỀN NÃO VI TẾ CỦA BẢN NGÃ**. Người Giác Ngộ luôn khiêm hạ, dù **CÔNG TO BẰNG TRỜI** thì cũng xem như chưa từng làm gì cả, đối với họ, **MỌI HOẠT ĐỘNG CỦA THÂN TÂM TRONG TAM GIỚI ĐỀU LÀ HƯ ẢO**.

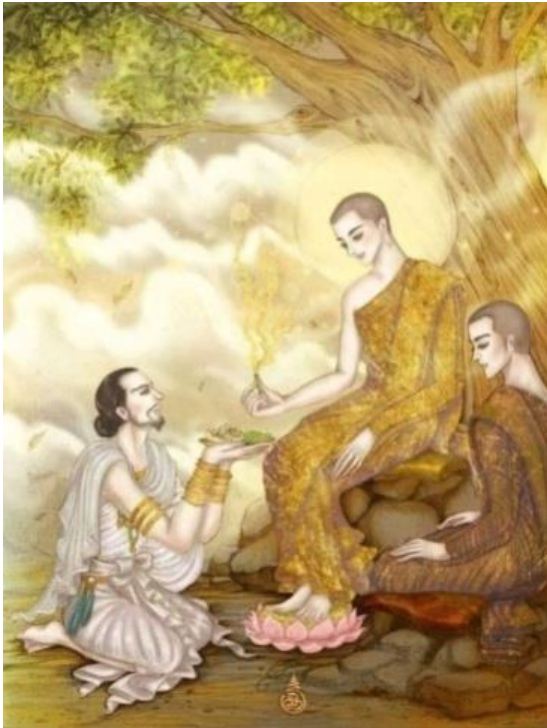
Lời Tâm truyền số 4045

Duyên phận giữa người với nhau... do tự nhiên, nhưng cũng có loại duyên do mình tạo nên, **TÁC Ý THÌ TỰ THÀNH**. Giữ Tâm Thánh Thiện thì vạn duyên đều tốt đẹp cả, làm gì có nghiệp trướng, trở ngại gì đâu?, mà chỉ do lòng người **CÒN** tham, sân, si... mà trở nên **PHIỀN NHIỄU**.

Lời Tâm truyền số 4046

Trí Tuệ lớn mạnh thì Vô Minh Tan biến, Đại Trí Tuệ chính là Không Còn Vô Minh. Người có trí tuệ lớn thường sống nơi **TÂM THANH TỊNH**, không ai có thể lừa gạt, dẫn dắt... được họ.

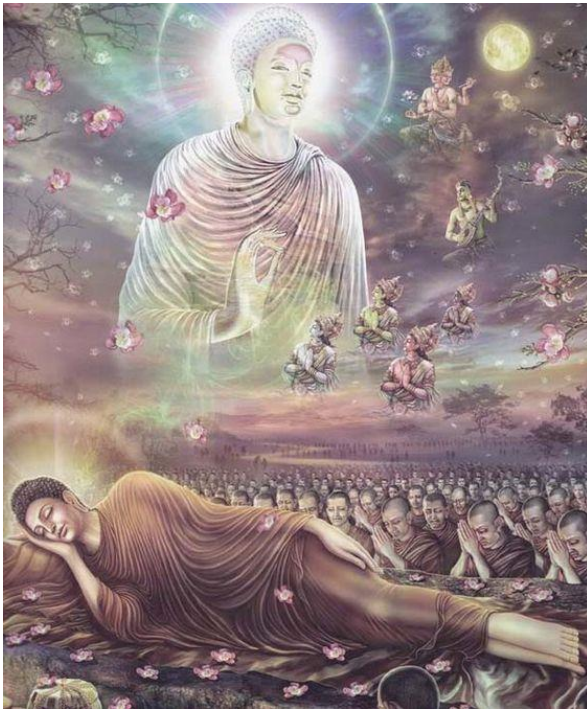
Lời Tâm truyền số 4047

Khi Con có 1 trí tuệ lớn rồi thì mọi mê tín dị đoan, lừa người dối trời... Con sẽ không còn bị dụ dỗ, lôi kéo nữa. Mọi sự giắc rối đó đều là do Vô Minh và Tham Lam... mà chiêu cảm.

Lời Tâm truyền số 4048

Không có Tham Lam và Vô Minh... thì Con sẽ không bị lừa gạt, dụ dỗ. Tâm Thanh Tịnh là chỗ an trú an toàn nhất - Quỷ Ma, Kẻ Xấu... KHÔNG THỂ CẦM NẮM và TRÔNG THẤY ĐƯỢC.

Lời Tâm truyền số 4049

Giữa 2... người có sự hòa thuận tuyệt đối với nhau, là khi **cả 2...** đều sống được với **TÂM RỎNG LẶNG TRONG SÁNG** của mình, không ai có dù 1 quan điểm, nhận thức... nào hết. Sở dĩ người phàm phu tranh cãi... với nhau, chỉ là bởi **CHẤP NIỆM** mà ra.

Lời Tâm truyền số 4050

Tôi đúng Anh sai, Tôi sai Anh đúng... .
"Không có Cái Tôi" nào, thì đương nhiên
cũng không có cái đúng sai... nào nữa
cả.

Lời Tâm truyền số 4051

Vì **muốn đạt được** cái gì đó nên sinh Tâm Tham..., vì **không đạt được** cái gì đó nên sinh Tâm Sân..., vì không **Ngay Nơi Tự Tâm** để sống nên sinh ra Tâm Si... . Tham, Sân, Si... là Tam độc mà Con nên rời bỏ.

Lời Tâm truyền số 4052

Pháp của thầy thật tuyệt vời ạ.

**VỐN KHÔNG CÓ PHÁP, nên KHÔNG
CÓ SỰ TUYỆT VỜI CỦA PHÁP.**

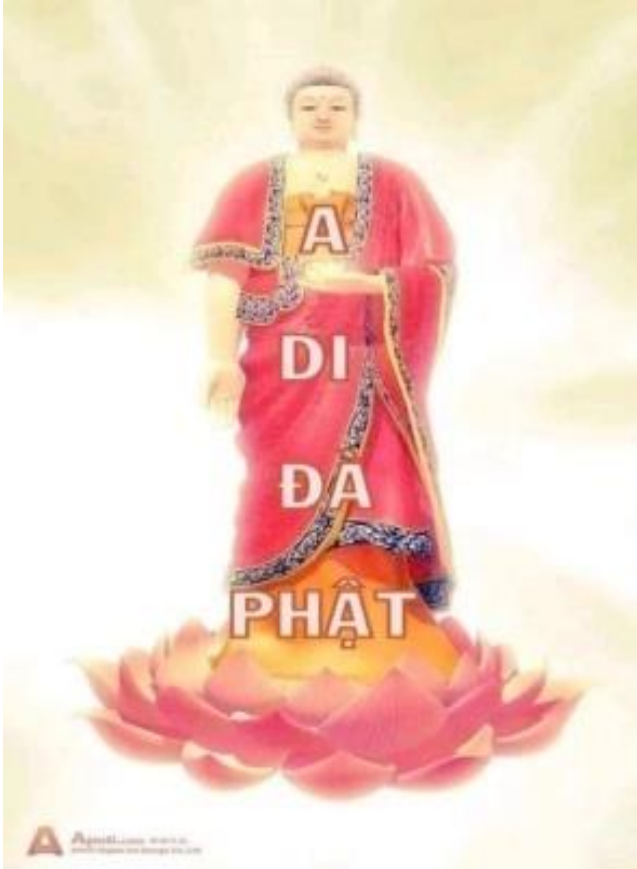

Lời Tâm truyền số 4053

Dạ, xin khai thị cho Con được thông suốt. Kinh Phật để tụng niệm hàng ngày để thuộc lòng hay để đọc mà nhìn Tâm, minh Tâm kiến tánh ạ?

*Kinh Phật giống như biển báo chỉ đường, chỉ cho người học từ bỏ Phiền Não, **HƯỚNG ĐẾN CHÂN TÂM THANH TỊNH**. Tụng Kinh... hàng ngày để nhắc nhở mình Tập sống nơi Chân Tâm ấy, chừng nào Chân Tâm hằng hiển hiện(Kiến Tánh) thì Cũng chẳng cần tụng niệm... gì nữa. **ĐỐI VỚI NGƯỜI CHƯA NGỘ, KINH KỆ... LÀ PHAO CỨU SINH. NHƯNG ĐỐI VỚI NGƯỜI GIÁC NGỘ, KINH KỆ... CHỈ LÀ "MỘT ĐỔNG***

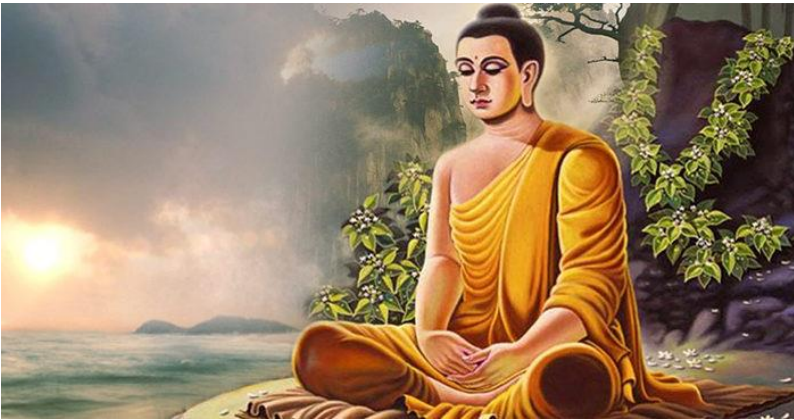
LỜI THỪA", BỞI CHÂN TÂM THÌ VÔ PHÁP.

Lời Tâm truyền số 4054

Con thường siêng ủng hộ những điều thiện lành và luôn mong muốn cống hiến, phụng sự. Vì gieo nhân thiện lành sẽ gặt quả phúc thiện thôi ạ.

Lành Thay!

Lời Tâm truyền số 4055

Do Vô Minh mà sinh, do Vô Minh mà hành, do Vô Minh mà diệt..., hết thầy Pháp đều là vì Vô Minh mà sinh diệt, chuyển biến, và Tan hoại... .

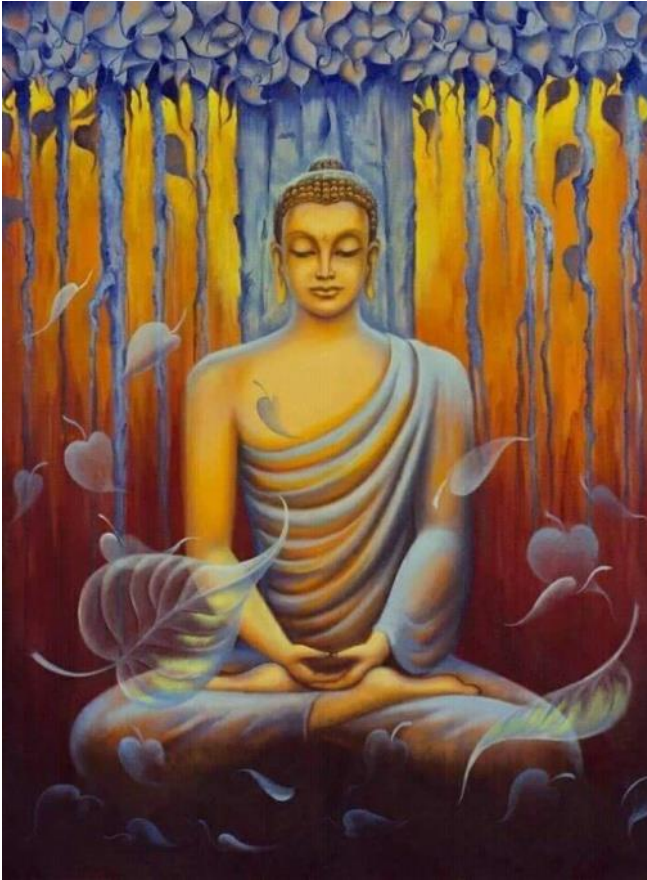
Lời Tâm truyền số 4056

Sự hiện diện của Thân và Tâm Con, cũng là vì Vô Minh của chính Con. Khi Con không còn Vô Minh, thì cả Thân và Tâm đều Tan biến, cuối cùng chỉ còn lại **1 BẢN TÂM THANH TỊNH, 1 BẢN THỂ CHUNG** của **VỮ TRỤ VẠN VẬT**,... .

Lời Tâm truyền số 4057

*Không có loại Pháp nào cao siêu hết,
tất cả Pháp đều là Vô Minh.*

Lời Tâm truyền số 4058

Vô Minh nghĩa là **TÂM KHÔNG SÁNG**. Tâm Sáng là MINH, không còn Vô Minh. Tâm Sáng nghĩa là thời thời khắc khắc Con đều **GIÁC SÁNG BẢN TÂM**, không còn bị Phiền Nã, vọng tưởng, các duyên, các pháp... chi phối.

Lời Tâm truyền số 4059

Tất cả Pháp mà Ta thuyết là để cho Con thoát khỏi tất cả Pháp mà Con đang dính mắc. Con hãy nhớ, Pháp của Con hay Pháp của Như Lai đều nên buông bỏ. Pháp của Ta chỉ là PHƯƠNG TIỆN HƯ ẢO, Pháp của Con lại là sự Vô Minh.

Lời Tâm truyền số 4060

Con cảm nhận, cảnh giới của Thầy quá cao ạ.

Tất cả Cảnh Giới đều là Hư Ảo, không có cao thấp.

Lời Tâm truyền số 4061

Ai Ai cũng đều có **CHÁNH NIỆM TỈNH GIÁC, LUÔN SỐNG VỚI TÂM THANH TỊNH** thì xã hội này đã chẳng còn mâu thuẫn, tranh giành lẫn nhau. Tham, sân, si, vọng động... trong lòng chúng sinh đã tạo ra 1 xã hội hỗn loạn, bất an. Tâm Con không Bình, thì xã hội cũng chẳng thể Bình được.

Lời Tâm truyền số 4062

Cải thiện xã hội, chi bằng cải thiện chính mình trước. Khi Con đạt đến Tâm thái tĩnh lặng tuyệt đối, thì trong mắt Con, CẢ CÀN KHÔN ĐỀU VỤN VỠ, NHƯ CHƯA HỀ TỒN TẠI, và xã hội có hỗn loạn, bất an thế nào cũng không thể ảnh hưởng tới sự tĩnh lặng ấy của Con được.

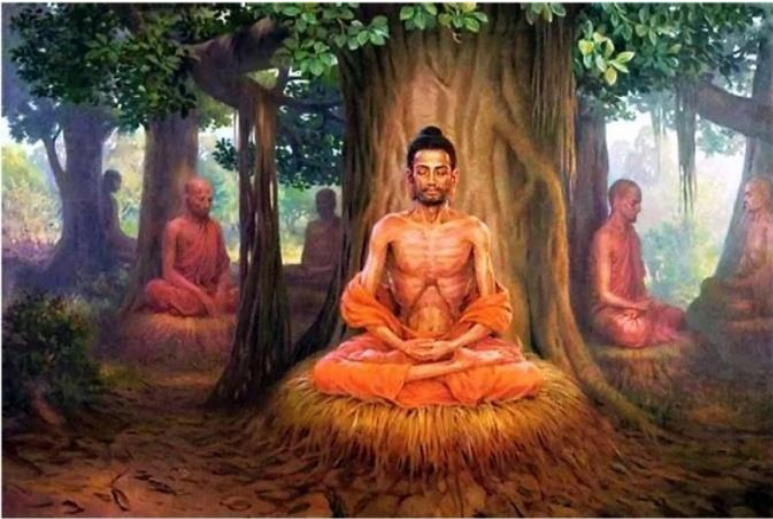
Lời Tâm truyền số 4063

Ai ai cũng phải **QUAY LẠI SOI XÉT CHÍNH MÌNH**, đều từ bỏ đi tham, sân, si, vọng động... thì xã hội này tự khắc thái bình, an vui. Vì chúng sinh mê muội nên làm điều ngược lại, **BẢN THÂN THÌ KHÔNG SOI XÉT, LẠI ĐI SOI XÉT NGƯỜI KHÁC, ĐIỀU KHIỂN NGƯỜI KHÁC THEO Ý CỦA MÌNH**, rồi ai cũng như thế cho nên **CẢ CÀN KHÔN VỐN LÀ CỐI CỰC LẠC, NHƯNG LẠI BIẾN THÀNH CỐI TA BÀ, THÀNH LỤC ĐẠO LUÂN HỒI...** tràn ngập khổ đau.

Lời Tâm truyền số 4064

*Trong sự tu tập, mỗi người **TỰ GIÁC** là tốt nhất. **Tự Giác cũng tức là Tự Độ.** Tự Giác là Tự Độ cho chính mình thành tựu trước, sau mới có thể nói đến việc giúp ích gì cho người khác, hay cho đại chúng xã hội... được.*

Lời Tâm truyền số 4065

Chánh Niệm Tỉnh Giác cũng là cách giải quyết tốt nhất tất cả các vấn đề của cuộc sống. Vì trong Tâm Chánh Niệm, Con mới có thể tùy duyên, không khởi tham sân si..., và hòa ái được với mọi người.

Lời Tâm truyền số 4066

Nếu Con khó kiểm soát Tâm của Con, dễ nổi nóng, vội vàng, sân giận... thì trong mọi chuyện Con hãy tập cách "chậm lại 1 nhịp" để có thêm thời gian soi xét và đưa ra cách giải quyết vấn đề, làm sao không tạo ra nghiệp với người khác và Phiền Não cho chính Con.

Lời Tâm truyền số 4067

Nếu tất cả chúng sinh trong Tam Giới đều quay lại **TÂM RỎNG LẶNG TRONG SÁNG** để sống, thì 10 phương Chư Phật sẽ dừng việc thuyết pháp, giáo hóa chúng sinh lại, không còn 1 vị Phật nào nói thêm 1 lời nào nữa.

Lời Tâm truyền số 4068

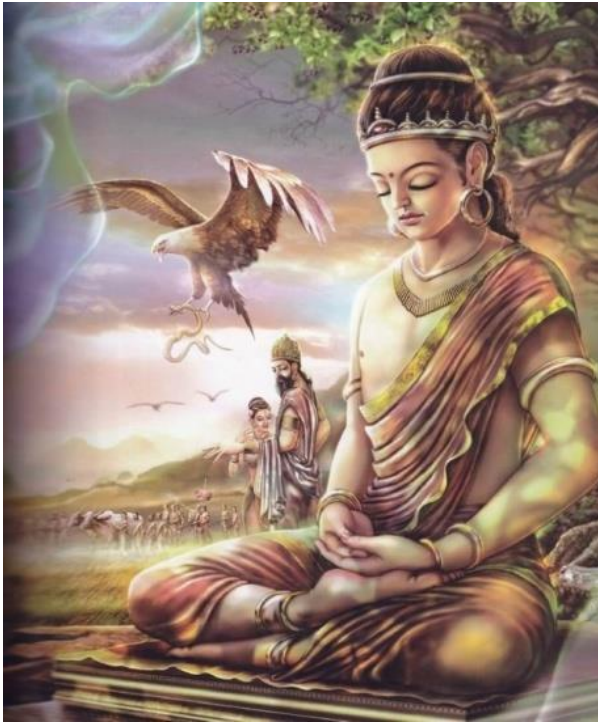
Thưa thầy, nhà có người mất thì làm gì để lợi lạc cho vong linh ạ?, mong thầy chỉ bày ạ.

TU TẬP là điều cần làm nhất để ảnh hưởng tốt đẹp cả trong thế giới hữu hình hay vô hình. *Bản thân không có trí, có đức, có phước... thật sự, thì cũng không làm lợi lạc cho ai được.*

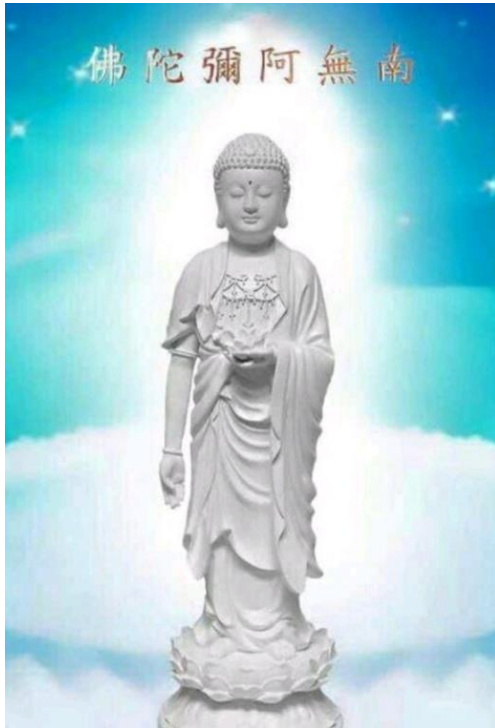
Lời Tâm truyền số 4069

Thực ra, không có cái gì gọi là Phật, Bồ Tát, Chúa... cả. Đó chỉ là "những tên gọi" khi mà 1 chúng sinh nào đó "trở về với Tâm Giác Sáng, Thanh Tịnh, Từ Bi..." vốn có của chính mình.

Lời Tâm truyền số 4070

Khi Con rời bỏ được tất cả các khái niệm "về Con, về thế giới bên ngoài, hay về thần thánh, tôn giáo...", thì Con sẽ trở về được TÂM THANH TỊNH, TRONG SÁNG CỦA CON.

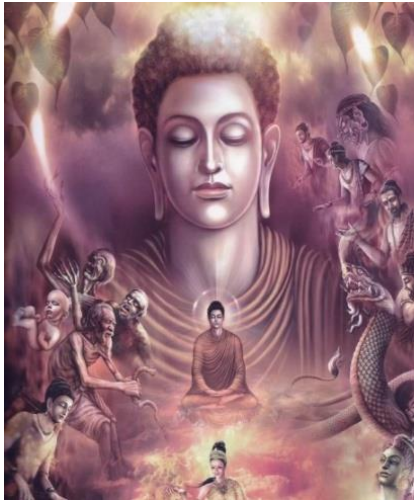
Lời Tâm truyền số 4071

Thân và Tâm ở Con vốn hư huyễn nên không phải của Con. Bản Tâm Trong Sáng thì cũng không phải "của riêng" Con, mà là "của chung" của hết thảy muôn loài, vạn vật... .

Lời Tâm truyền số 4072

Mọi thứ đều "đơn giản như chính nó", nhưng khi qua "sự tưởng tượng, suy diễn, tô vẽ..." bởi BẢN NGÃ CỦA CON, thì nó lại trở nên phức tạp, Phiền Não... lên. Nếu Con có thể nhìn nhận ở nơi TÂM THANH TỊNH, TRONG SÁNG, thì sẽ không có bất kì sự việc nào trở nên phức tạp, Phiền Não... cả.

Lời Tâm truyền số 4073

Đừng nhận định, quy chụp, hay áp đặt... cho bất cứ thứ gì vào Thân Tâm của Con hay vào người khác, thì mọi nhân duyên giữa người đều sẽ trở nên hài hòa, tốt đẹp cả. Nhưng thường thì kẻ phàm phu lại làm việc này miết trong bất kì sự việc gì, chính vì thế mà mọi thứ không còn được hài hòa, tốt đẹp nữa.

Lời Tâm truyền số 4074

Phiền Nã của Con là do Con "tự khởi", chứ không ai "khởi thay" cho Con cả.

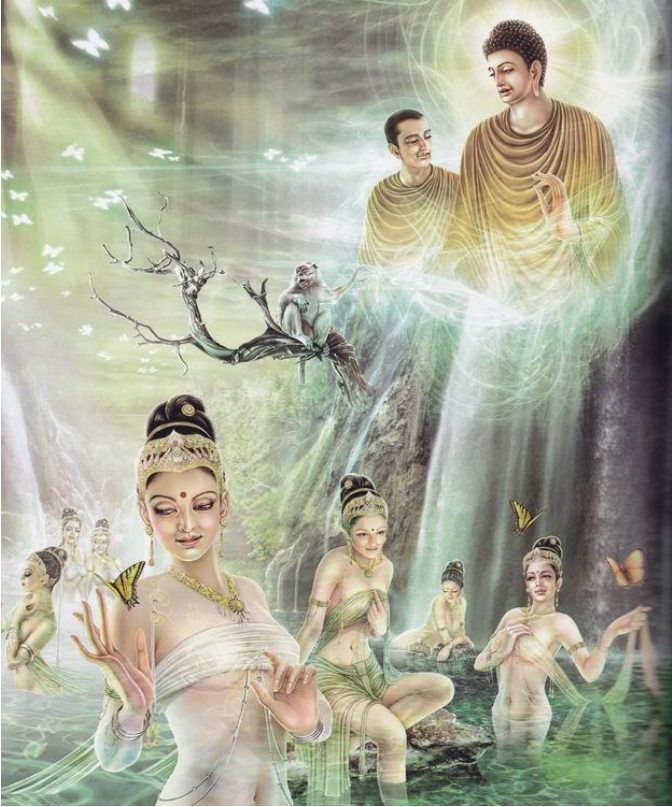
Lời Tâm truyền số 4075

*Như Lai không hứng thú với Niết Bàn,
Như Lai không xem Niết Bàn là Ta, Của
Ta, Tự Ngã của Ta,... . Mọi Con đường tu
hành đều hướng tới Niết Bàn, nhưng đó
là thứ mà Như Lai cũng từ bỏ, không
còn mong cầu.*

Lời Tâm truyền số 4076

Niết Bàn là thứ không thuộc quyền sở hữu của Như Lai, nhưng Như Lai và Niết Bàn cũng chẳng phân hai, chẳng khác nhau.

Lời Tâm truyền số 4077

*Thực Chứng, Thực Nghiệm đối với trạng thái Vô Niệm, Thanh Tịnh, Rỗng Lặng, Trong Sáng... chính là sự trải nghiệm của Con đối với Niết Bàn. Bất kì lúc nào Con cũng có thể nếm trải, chỉ cần Con **buông ra** tất cả tạp niệm mà Con đang chấp giữ.*

Lời Tâm truyền số 4078

Giáo pháp của Như Lai là "hành, đoạn, giảm"..., nghĩa là khi Con sống nơi Chân Tâm của Con, thì dần dần Phiền Nã, nghiệp tội, và cả tham sân si..., tất cả đều sẽ giảm dần và Tan biến.

Lời Tâm truyền số 4079

Tinh tấn, chánh niệm, tỉnh giác... là "không làm gì cả", bởi vì tinh tấn là "không vọng niệm", chánh niệm là "không thất niệm", tỉnh giác là "không mê mờ". Nếu Con không vọng niệm, không thất niệm, không mê mờ... THÌ ĐÓ CHÍNH LÀ CHÁNH NIỆM TỈNH GIÁC.

Lời Tâm truyền số 4080

Sống trong Tâm Thanh Tịnh, Trong Sáng, là Con đã có đầy đủ sự tinh tấn, chánh niệm, tỉnh giác chân thật rồi.

Lời Tâm truyền số 4081

Khi Tâm Con không Thanh Tịnh, Trong Sáng, thì Con cũng không thể tinh tấn, không thể chánh niệm, cũng không thể tỉnh giác được. Và sẽ rơi vào vọng niệm, thất niệm, mê mờ, và tham sân si... .

Lời Tâm truyền số 4082

Khi Con **đứng ngoài các pháp**, Con mới thấy ra sự sinh diệt của các pháp ấy, thấy ra điều Vô Thường, Khổ, Vô Ngã của các pháp ấy. Cái gì mới có thể đứng ngoài các pháp? **CHỈ CÓ TÂM THANH TỊNH THÌ MỚI ĐỨNG NGOÀI CÁC PHÁP ĐƯỢC THÔI.**

Lời Tâm truyền số 4083

Bạch Thầy, Con muốn liệu cái Tâm này, cái linh hồn này có thể Tan vào hư không được không ạ?

Hư Không, thật ra là "1 đại" trong "ngũ đại" có tính Vô Thường, Sinh Diệt..., là "Đất, Nước, Gió, Lửa, và Hư Không"(thời gian, không gian...). Khi thân xác Tan hoại, thì nó sẽ hòa vào ngũ đại, chuyển hóa trong đó... . Còn Linh Hồn, Linh Tánh... là nói đến CHÂN TÂM, BẢN TÁNH... không có hòa vào đâu cả, có tính VĨNH HẰNG, BẤT DIỆT..., nhận ra nó thì Giác Ngộ, Giải Thoát, an vui, tự tại... .

Lời Tâm truyền số 4084

Vậy linh hồn vẫn còn theo nghiệp, phước báu mà vẫn lưu hành phải không thầy?

CÓ 3... MỨC ĐỘ CỦA TÂM.

1 LÀ: Tâm Hồn(chúng sinh trong 6... cõi), nó còn mang **Phiền Não**(nhận thức, tư tưởng...) và nghiệp trướng..., như vậy còn vận hành theo nhân quả tự nhiên,...

2 LÀ: Linh Hồn(chúng sinh có sự tu tập vượt thoát luân hồi, vào **PHÁP GIỚI TỬ THÁNH**(**THANH VẤN, DUYÊN GIÁC, BỒ TÁT, PHẬT**...)). **Phiền Não** và nghiệp trướng... của họ giảm dần đến mức

không còn, khi không còn thì tự tại ra vào sinh tử, theo "nguyện" mà sanh(không còn theo "ngiệp" mà sanh như chúng sinh trong 6 cõi)... .

3 LÀ: Tánh Linh(Tự Tánh), là mức độ hoàn thiện của Tâm, đạt đến sự Giác Ngộ và Giải Thoát hoàn toàn, gọi là TOÀN GIÁC, PHẬT, CHÚA..., NGHIỆP VÀ PHIỀN NÃO HOÀN TOÀN KHÔNG CÒN(lục đạo, pháp giới tứ thánh, vũ trụ... HÓA KHÔNG).

Lời Tâm truyền số 4085

Tâm Hồn, Linh Hồn, Linh Tánh... là 1 không phải 3..., bản chất đều là CHÂN TÂM, TỰ TÁNH... cả. Chỉ khác nhau ở Tâm vọng tưởng, phân biệt và chấp trước nhiều ít, sai biệt... mà thôi. Cái mà luân hồi không phải là 3... thứ đó, thứ luân hồi là Sự Vô Minh và Nghiệp Báo... . Chân Tâm của Con thì "KHÔNG ĐẾN KHÔNG ĐI, KHÔNG SINH KHÔNG DIỆT, KHÔNG THÊM KHÔNG BỚT, KHÔNG LUÂN HỒI KHÔNG THOÁT LUÂN HỒI...". Khi không còn Vô Minh, Nghiệp Báo... thì Tâm Hồn, Linh Hồn, Linh Tánh... "TRỞ VỀ VỚI THỂ RỎNG LẶNG TRONG SÁNG, TỊCH TỊNH, KHÔNG 1

*VẤN ĐỤC... VỐN CÓ", GỌI LÀ CHÂN
TÂM, BẢN THỂ CỦA VỮ TRỤ VẠN VẬT...*

Lời Tâm truyền số 4086

Thưa thầy, vậy cái Tâm của Con đang nói chuyện với Con là Tâm của Con hay Tâm của thầy?, khoảng cách của Con đến với thầy có bao nhiêu cái Tâm? Cái Tâm là hằng hà sa số hay là đồng nhất ạ?

"Không có cái gì là tôi, của tôi" cả, Phiền Nã chỉ là Phiền Nã, không là gì cả. Nếu cho rằng mình có cái tôi, thì sẽ có vô số Phiền Nã của cái tôi đấy. Còn nếu không còn cho rằng mình có cái tôi, thì cũng đương nhiên là không có cái của tôi nào cả. Mọi Phiền Nã, nghiệp tội... cũng đều không phải tôi, của tôi – thì Tâm sẽ trở nên tỉnh sáng và bình

lặng, an nhiên và tự tại... NGAY. Chân Tâm của muôn loài, vạn vật... là ĐỒNG NHAU, KHÔNG CÓ KHOẢNG CÁCH. CÓ KHOẢNG CÁCH, SỐ LƯỢNG... LÀ DO BẢN NGÃ TỰ VẼ RA VÀ CHẤP CHẶT. CHÂN TÂM THÌ VÔ NGÔN, VÔ PHIỀN..., "KHÔNG NÊN KHỞI NIỆM NỮA THÌ HIỂU ĐƯỢC".

Lời Tâm truyền số 4087

Thưa thầy, nếu chân Tâm của vạn vật là đồng nhất, vậy sao không hợp nhất là một mà phải có muôn có vạn ạ?. Nếu Con muốn rời bỏ cái gọi là Tâm của bản thân thì phải làm sao? xin được thụ giáo ạ?

CHÂN TÂM LÀ GIỐNG NHAU (THANH TỊNH, TRONG SÁNG...), CÒN PHIỀN NÃO, NGHIỆP TỘI... THÌ KHÁC NHAU, KHÔNG ĐỒNG NHẤT. Muốn rời bỏ Phiền Não..., đơn giản là BUÔNG đi là xong. Vì "CHƯA BUÔNG ĐƯỢC" nên còn dính mắc,...

Lời Tâm truyền số 4088

Cảm ơn Pháp của Thầy đã làm Con sáng hơn.

Lành Thay!

Lời Tâm truyền số 4089

Con nên nghĩ rằng: "ai cũng đều đang tu thật cả", không ai tu giả đâu. Vì rồi những điều họ làm, dù đúng hay sai, thiện hay ác... đều "sẽ là bài học Giác Ngộ" cho họ sau này, không có gì là không có giá trị cả, **KỂ CẢ NGHIỆP. CÓ NGHIỆP, CÓ THỌ NGHIỆP... THÌ MỚI THẤT RA "KHỔ, VÔ THƯỜNG, VÔ NGÃ..."**. Khi Con thấy ai ai cũng đang tu 1 cách sâu sắc như vậy rồi, Con sẽ không còn cảm thấy khó chịu với ai nữa cả. Ngược lại, ai càng sai vào lúc này, Con sẽ càng thấy thương họ hơn, vì sao? **VÌ VÔ MINH mới làm sai, NGƯỜI MINH(PHẬT, BỒ TÁT, THIÊN TRI THỨC...)** có ai làm sai đâu?

Lời Tâm truyền số 4090

Con sẽ tự làm mất thời gian của Con, khi Con để Tâm đến nhận thức của người khác. Hãy là chính Con, thấy rõ những Tâm niệm của mình. Cuộc sống của Con phải được **CHU TOÀN** và **GAN LỘC** từ chính những gì Con đọc được ở Tâm thức của chính Con.

Lời Tâm truyền số 4091

Mọi thứ thuộc về người khác không liên quan gì đến mọi thứ thuộc về Con(cả về mặt tư tưởng đến vật chất...). Mọi thứ đó đều do duyên nghiệp, Phiền Nã... của mỗi người tự tạo. Khi Con không còn sự can thiệp hay tham cầu... đến thứ thuộc về người khác, thì mọi chuyện sẽ trở nên nhẹ nhàng, hài hòa lại.

Lời Tâm truyền số 4092

Vô Niệm chính là Chánh Niệm,
Chánh Niệm chính là khi Con biết trọn
vẹn với Pháp Hiện Tại, không suy diễn,
vọng tưởng thêm đối với pháp ấy nữa,
KHIẾN NÓ KHÔNG CÒN LÀ NÓ NỮA.

Lời Tâm truyền số 4093

Sự thấy biết vạn pháp KHÔNG CẢN TRỞ SỰ VÔ NIỆM, CHÁNH NIỆM CỦA CON, BỞI VẠN PHÁP CÓ DÍNH MẮC VÀO CHÂN TÂM ĐÂU?, Ở TRONG CHÂN TÂM MÀ NHÌN NHẬN THÌ CŨNG LUÔN LÀ VÔ NIỆM, DÙ THẤY CÓ PHÁP HAY KHÔNG THẤY CÓ PHÁP.

Lời Tâm truyền số 4094

Pháp vốn không thực có, nên **KHÔNG CẦN DIỆT PHÁP**, quan Tâm Pháp, suy tưởng về Pháp,... .

Lời Tâm truyền số 4095

Cũng như vậy, mọi Phiền Nã, khổ đau... ở Con, "nếu quán cho kỹ", thì Con cũng sẽ thấy nó không thực có, cho nên, Tâm Con không cần phải nặng nề, dính mắc về nó nữa, quay lại sự tỉnh sáng nơi Tâm sẽ thành người Minh Trí.

Lời Tâm truyền số 4096

*Rõ tất cả pháp đều vô nghĩa thì là
Giác Ngộ.*

Lời Tâm truyền số 4097

*Thực tại tỉnh sáng thì muôn pháp Tan
biến. Thực tại mê mờ thì muôn pháp
dính mắc, khổ đau.*

Lời Tâm truyền số 4098

Họ dồn Con vào đường cùng, nhưng Con phải sống, cuộc sống Con mất hết rồi ạ.

Thật ra, Con người vốn không sở hữu bất kì thứ gì cả, sở hữu là bởi còn chấp ngã, chấp tướng mà thôi. Tới thế gian bằng hai bàn Tay trắng, ra đi cũng vậy. Nếu có thể hiểu sâu sắc điều này, thì trong Tay không có gì mới là người hạnh phúc, thanh thản... nhất.

Lời Tâm truyền số 4099

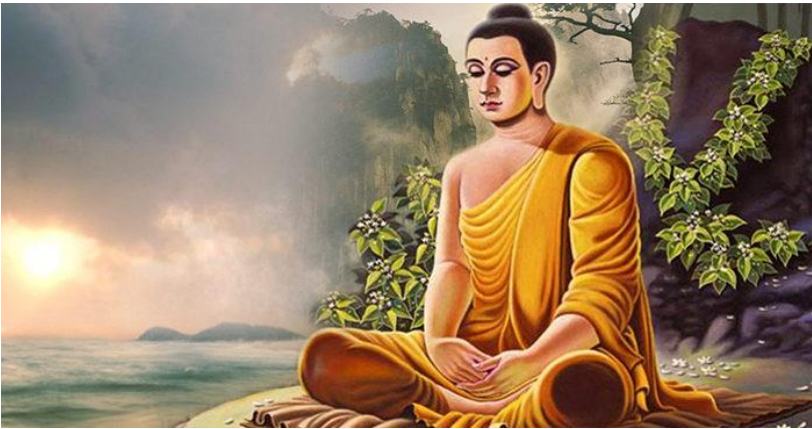
Con làm ác nhiều quá, có Giải Thoát được không ạ?

*Buông hết các ác thì Giải Thoát. Ác nhiều hay ít không quan trọng bằng việc TẠI ĐÂY, BÂY GIỜ có Tâm hướng về sự thánh thiện, Trong Sáng hay không?. Nếu có Tâm ấy thì vạn ác cũng Tan biến, không có Tâm ấy thì dù chỉ còn 1 ác cũng không bao giờ thành **BẠC QUÂN TỬ, THÁNH TRÍ** được.*

Lời Tâm truyền số 4100

Con phải tin vào Đức Hạnh của Con là thứ có quyền năng nhất. Nó có thể xoay chuyển phong thủy, số mệnh, thậm chí cả nghiệp báo... của Con. TU NHÂN TÍCH ĐỨC là việc giúp Con thay đổi tốt đẹp được mỗi ngày.

Lời Tâm truyền số 4101

Thưa thầy, có những lúc Con gặp hoàn cảnh tiêu cực, khởi sân lên biết nó, nhưng Con không kìm lại được, xin thầy chỉ dạy ạ?

Đó là vì "**Năng Lực Giác**" và "**Tâm Từ Bi**" của mình **không đủ lớn**. Tập tha thứ, buông xả... để Tâm Từ Bi lớn mạnh. Và tập sống với Tâm Thanh Tịnh, Trong Sáng, thấy biết không động... để nâng cao Sức Giác của mình. Lâu ngày dài tháng... Tâm mới "**có lực**" để vượt qua tham sân si... trong lòng được - đó là "**đạo lực, trí lực, phước lực...**" của mình phải ở mức độ nào đó, chứ không phải chỉ hiểu thông pháp thôi... mà giải quyết

được các Phiền Nã và nghiệp trướng
của mình... .

Lời Tâm truyền số 4102

Một niệm không sanh thì đạt đến trí huệ chân thật, đó là Phật Tri, Phật Kiến...

. Một người đắc Căn Bản Trí thì họ không có Tri Kiến, không có Tri Kiến tức là Chánh Tri Chánh Kiến, Thanh Tịnh Trong Sáng..., đó là Chân Tâm thực sự của Con.

Lời Tâm truyền số 4103

Xin giải thích cho Con "Hồi Quang Phản Chiếu" ạ? Nam Mô A Di Đà Phật.

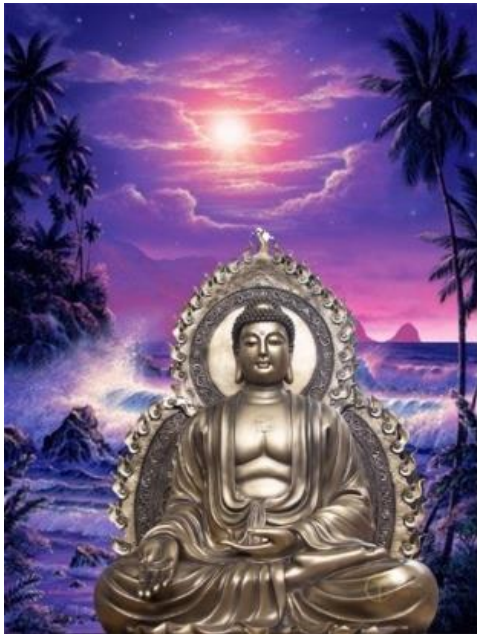
"Hồi" nghĩa là "quay đầu, hướng về". "Quang" nghĩa là "Thường Tịch Quang", cũng chính là Chân Tâm, Bản tánh... của chúng sinh. "Phản Chiếu", nghĩa là "khi quay trở lại với Chân Tâm Giác Sáng... thì Chiếu Soi được vạn vật, vạn pháp... ở bên ngoài, cũng như mọi Phiền Não, vọng Tâm... ở trong Tâm, thấy rõ chúng 1 cách chân thật, không dính mắc,...", từ đó mà Tâm trở nên Thanh Tịnh, thuần phác, an lạc... .

Lời Tâm truyền số 4104

Thưa thầy, những người Tỉnh Thức dần dần họ sẽ tìm cách thoát khỏi vòng tròn dính mắc, muốn ung dung tự tại thì đừng dính mắc, dính mắc là nguyên nhân tạo ra ưu phiền và khổ đau ạ.

Lành thay!

Lời Tâm truyền số 4105

Thưa thầy, không mang ưu phiền đến cho người khác chính là có từ bi yêu thương, không mang ưu phiền đến cho chính mình thì chính là trí tuệ, Giác Ngộ ạ?.

Lành Thay!

Lời Tâm truyền số 4106

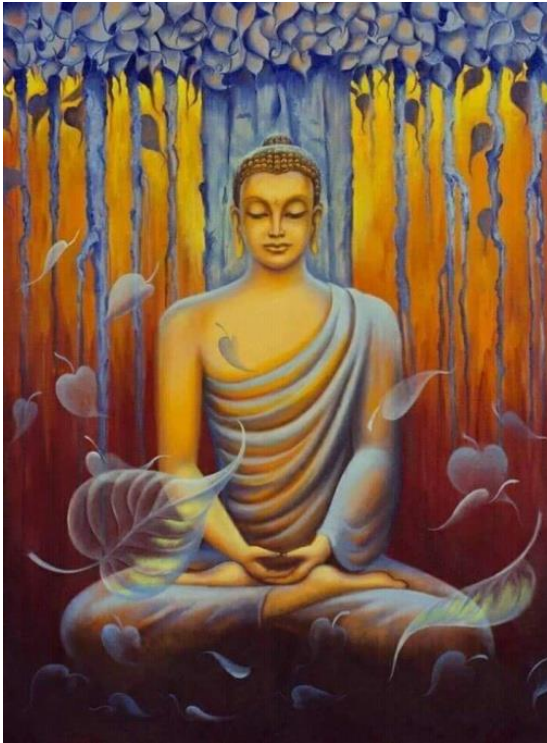
Nếu có thể không dính mắc và lòng từ bi của mình được tu dưỡng lớn đến vô cùng thì Con sẽ thoát khỏi vòng tròn của luân hồi sinh tử ạ?

Lành Thay!

Lời Tâm truyền số 4107

Từ Bi, là khi Con thấy rõ được căn cơ của chúng sinh nên không khởi sân hận, oán ghét... đến họ, cảm thông cho thiện căn và huệ căn... của từng chúng sinh một.

Lời Tâm truyền số 4108

Hiện Tại Con là người Dương, nhưng sau khi Chết Con lại là người Âm đấy, Âm hay Dương thì cũng đều là chúng sinh bình đẳng trong lục đạo. Tuy Âm Dương không nên tạo ra một mối quan hệ nào, nhưng cũng đừng phân biệt, kì thị, sợ hãi... lẫn nhau.

Lời Tâm truyền số 4109

Đi tìm Hạnh Phúc là một điều sai lầm, đi tìm Niết Bàn lại càng là điều sai lầm hơn nữa. Không có hạnh phúc, không có niết bàn ở "**trong sự tìm kiếm**", mà "**bỏ đi sự tìm kiếm**" mới chính là hạnh phúc, mới chính là niết bàn.

Lời Tâm truyền số 4110

Khi Con chưa thông tỏ Pháp(chấp pháp) thì Con thấy pháp rất cao siêu, người này giỏi người kia kém, người này hiểu nhiều người kia hiểu ít, pháp môn này thấp pháp môn kia cao..., mà từ đó sinh ra kính trọng, khinh chê... . Nhưng khi Con thông tỏ Pháp rồi(không còn chấp pháp) thì Con sẽ thấy Các Pháp không có gì để nói cả, ai giỏi ai kém, ai hiểu nhiều ai hiểu ít... hoàn toàn vô nghĩa, "nhìn được tất cả dưới Con mắt của sự bình đẳng và vô pháp...".

Lời Tâm truyền số 4111

Một người sáng biết rõ mình, có giới định tuệ... thì người đó sẽ có thân khẩu ý rất tinh tế, khéo léo, và uyển chuyển... . Nếu còn nói lời thô lỗ, hành động vội vã, bộp chộp... thì khẳng định chưa có sự tỉnh giác và tu tập nhiều, Con cần xét lại bản thân để phản tỉnh.

Lời Tâm truyền số 4112

Ngay cả khi Con còn tham sân si, Phiền Nã, nghiệp trướng... thì Con vẫn có thể trở về sống với Tâm tánh Thanh Tịnh ở Con được. **Sáng biết rõ chúng, không chạy theo, không can thiệp...** thì Con sẽ không bị chúng dẫn dắt, chi phối.

Lời Tâm truyền số 4113

Thưa thầy, khi bỏ được cái tôi thì chỉ còn lại Bản Tâm. Bản Tâm là Đạo, Đạo cũng là Bản Tâm ạ.

Lành thay!

Lời Tâm truyền số 4114

Thưa thầy, bỏ đi Tâm tham muốn tìm kiếm, muốn tìm kiếm sẽ không có, không mong gì Tâm sẽ trong lặng, hạnh phúc nằm ở chỗ này ạ?

Lành thay!

Lời Tâm truyền số 4115

*Khi Con sống nơi TÂM THANH TỊNH,
SÁNG SUỐT..., thì mọi Pháp Hữu Vi...
đều sẽ đi đến sự Tận Diệt.*

Lời Tâm truyền số 4116

Ta sẽ mừng khi Con cần đến Như Lai, nhưng Ta sẽ mừng hơn khi Con không còn cần đến Như Lai nữa, mà có thể tự Con sống được nơi Tâm Tánh của chính Con.

Lời Tâm truyền số 4117

Khi 1 người đã thấy ra pháp (nhận ra sự vô thường của pháp) thì sẽ không còn bị cản trở bởi nhận thức, quan điểm, tư tưởng, tôn giáo... của người khác nữa. Chân Tâm Thanh Tịnh thì không còn vướng mắc.

Lời Tâm truyền số 4118

Chân Lí tối thượng cũng chính là Tâm Thanh Tịnh, không có 1 chân lí nào nữa cả. Chân lí là sự đúc kết của pháp vô thường, Chân Tâm thì không có pháp, không có chân lí nào nữa cả.

Lời Tâm truyền số 4119

A Lại Da Thức chính là Phiền Nã, khi Con sống trong Tự Tánh Vô Pháp thì toàn bộ Phiền Nã, A Lại Da Thức... sẽ đều Tan biến.

Lời Tâm truyền số 4120

Khai Ngộ chính là Thấy Tánh, Tánh chưa tỏ nghĩa là Tâm Con vẫn còn mê mờ, sống trong Phiền Não và khổ đau.

Lời Tâm truyền số 4121

Chỉ khi Tâm Con Rỗng Lặng (Chân Tâm) thì Pháp mới tự hiện, Tâm Con mê mờ thì Tâm ấy (vọng Tâm) dính vào pháp, Tâm ấy chính nó là pháp rồi.

Lời Tâm truyền số 4122

Khi Con không gán 1 khái niệm nào lên sự vật, hiện tượng thì PHÁP SẼ KHÔNG, Tâm Không và Pháp Không chính là Tánh Không của Niết Bàn, của sự Giác Ngộ và Giải Thoát.

Lời Tâm truyền số 4123

Kiến Tánh có 2... phần, 1 là thấy ra Tâm Rỗng Lặng Trong Sáng của Con, 2 là thấy ra sự vận hành tự nhiên của Pháp cũng vốn không dính mắc vào quan điểm, tư tưởng... của Con, hay của chúng sinh khác... . Khi Con "không còn khởi Tâm" thì Tâm và Pháp đều thông suốt, không còn ngăn ngại.

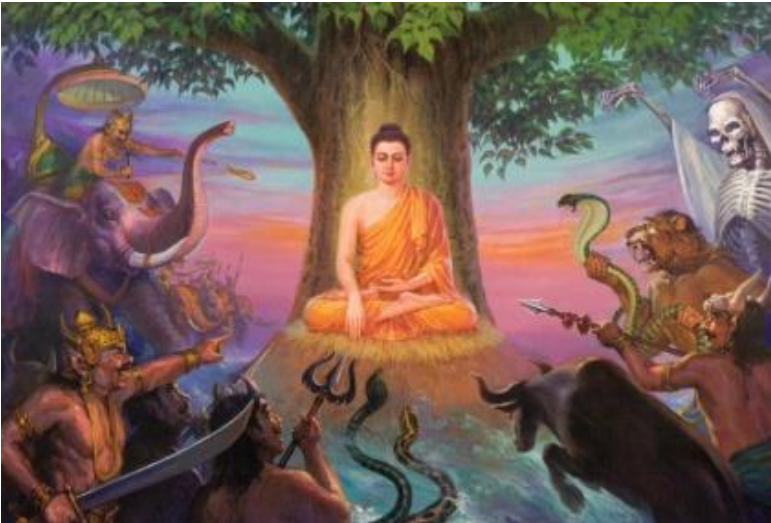
Lời Tâm truyền số 4124

Khi Tâm Con chưa khởi nghĩ, và khi các pháp chưa bị gấn khái niệm..., thì Tâm và Pháp ấy chính là sự trọn vẹn, nguyên thủy ban đầu. Nếu có thể sống với "Tâm Không Pháp Không nguyên thủy" ấy thì Niết Bàn đang hiện tiền nơi Tâm Con rồi.

Lời Tâm truyền số 4125

Khi Con sống với Tâm Không(Chân Tâm) thì sẽ dần **chấm dứt sự vận hành của pháp, của nghiệp** nơi chính Con, tức là dần thoát li khỏi lục đạo luân hồi, khỏi thập pháp giới, và vũ trụ vạn vật..., trở về trọn vẹn với **THẾ GIỚI NHẤT CHÂN, VỚI THẾ GIỚI THƯỜNG TỊCH QUANG, HAY BẢN THỂ CỦA VŨ TRỤ VẠN VẬT.**

Lời Tâm truyền số 4126

Thưa thầy, Phật Thích chẳng có văn tự, cũng chẳng thấy có 1 pháp để hành ạ.

Lành Thay!

Lời Tâm truyền số 4127

Càng kẹt vào Kinh Luận... bao nhiêu thì càng cố chấp chừng đó, **mọi tri kiến, nhận thức... đều là sự dính mắc.**

Lời Tâm truyền số 4128

Ngài đã Giải Thoát khỏi vọng tưởng chưa ạ?

*"Có Ta" thì có vọng tưởng Của Ta.
"Không có Ta" thì cũng không có vọng tưởng Của Ta.*

Lời Tâm truyền số 4129

*Bản Ngã của Con chính là Vô Minh,
không có Ngã chính là Không Có Vô
Minh.*

Lời Tâm truyền số 4130

Tánh Thấy, Nghe, Pháp, Biết... thường hằng, thực ra vẫn còn là Bản Ngã Vi Tế "cuối cùng" của Tự Tánh. Khi Con "tịch chỉ" sự Thấy, Nghe, Pháp, Biết... ấy đến chỗ "không còn thấy, nghe, pháp, biết... gì nữa" thì đến chỗ "tận diệt, tịch tịnh hoàn hảo" nhất của Chân Tâm, Tự Tánh, Bản Thể của Vũ Trụ Vạn Vật,... .

Lời Tâm truyền số 4131

A Di Đà Phật, thưa thầy, vọng Tâm là như thế nào ạ?

Khởi Niệm, Niệm ấy là vọng. Thấy Niệm, Niệm ấy là vọng. Vạn Pháp đều là vọng. Lục Đạo Luân Hồi là vọng. Thập Pháp Giới là vọng. Càn Khôn Vũ Trụ... đều là vọng.

Lời Tâm truyền số 4132

Thưa thầy, vọng Tâm sanh Tâm phân biệt, sinh ra sự phân biệt về tướng xấu tốt cao thấp..., còn Pháp Tánh thì vốn Bình Đẳng ạ.

Lành Thay!

Lời Tâm truyền số 4133

Ngài đã Liễu Ngộ thì xin hiện tướng ra để phổ độ chúng sinh ạ.

Có Tướng để phổ độ chẳng thể sánh bằng Vô Tướng để phổ độ.

Lời Tâm truyền số 4134

Cũng như vậy, **Có Lời** để giáo hóa
chẳng thể sánh bằng **Vô Lời** để giáo
hóa.

Lời Tâm truyền số 4135

Cho dù không có Bản Ngã thì Tánh Biết của Con vẫn hiển lộ, chính **Bản Ngã**(ý niệm, tư tưởng, quan niệm...) mới là thứ che mờ Tánh Biết của Con.

Lời Tâm truyền số 4136

A Di Đà Phật cũng chính là Tâm Thanh Tịnh, Trong Sáng. Vô Lượng Quang cũng chính là Hoàn Toàn Sáng Suốt. Không còn Tham Sân Si... cũng tức là Tịnh Độ. Khi Tánh Biết của Con hoàn toàn Sáng Suốt thì đó chính là A Di Đà Phật rồi vậy.

Lời Tâm truyền số 4137

Khi Con hoàn toàn trở về trọn vẹn với **Tâm Thanh Tịnh** chính là Con đã có Chánh Niệm. Khi Con trở về trọn vẹn với **Tâm Trong Sáng** chính là Con đã có Tỉnh Giác. Khi Con **không còn buông lung, phóng túng...** chính là Con đã có sự Tinh Tấn chân thật (không còn theo ý đồ, sự nỗ lực, mục đích... của Bản Ngã).

Lời Tâm truyền số 4138

Chừng nào còn sự có mặt của Bản Ngã(vọng niệm, quan điểm, tư tưởng, tham sân si...) thì chừng đó không có mặt sự Tinh Tấn, Chánh Niệm, Tỉnh Giác... nơi Con được.

Lời Tâm truyền số 4139

Tuy không còn Ngã thì Pháp vẫn còn, nhưng Các Pháp ấy vẫn là do Vô Số Cái Ngã từ trước đây đã tạo ra. Khi Tâm Con không còn Chấp Ngã và Chấp Pháp..., thì tất cả đều Tan biến, chỉ còn lại Bản Tâm Tịch Tĩnh mà thôi.

Lời Tâm truyền số 4140

Không có Ngã thì đã không có Pháp, không có Chấp Ngã thì cũng đã không có Chấp Pháp. Khi Con trở nên Vô Ngã thì đương nhiên cũng sẽ Vô Pháp. Vô Ngã thì Tâm Thanh Tịnh..., Vô Pháp thì Tâm Giác Sáng..., đó mới là thứ Con trở về.

Lời Tâm truyền số 4141

Nếu Con để ý đến quá nhiều pháp thế gian, pháp của người khác và chính Con, thì coi chừng Con đánh mất mình. **Mình ở đây là Tâm Thanh Tịnh, Trong Sáng của Con.**

Lời Tâm truyền số 4142

Khi Con Thực Tập Chánh Niệm Càng nhiều thì Năng Lượng Tỉnh Giác nó càng lớn, Năng Lượng Tỉnh Giác càng lớn thì sự chuyển hóa Phiền Nã, Nghiệp Trưởng... càng mau, càng nhiều.

Lời Tâm truyền số 4143

Ta luôn đi tìm những vết thương trong lòng của Con để chữa lành, khi mà tất cả những vết thương của Ta đã hoàn toàn biến mất(Bản Tâm trong sạch).

Lời Tâm truyền số 4144

Khi Con sống được với Chân Tâm của Con thì mọi vết thương mới sẽ không còn được tạo ra, và đồng thời những vết thương cũ dần Tan biến.

Lời Tâm truyền số 4145

Mọi vết thương trong lòng cũng như sự Vô Minh... đều xuất phát từ Tâm thái không bình thường, từ Tâm vọng động và tham sân si... mà tạo ra.

Lời Tâm truyền số 4146

Kết thúc mọi vết thương và sự Vô Minh... cũng tức là kết thúc Tâm vọng động và tham sân si... . Trở về Tâm Thanh Tịnh, thì mọi sự Sinh Diệt ấy sẽ kết thúc, sẽ tận diệt.

Lời Tâm truyền số 4147

Thương và Lo là 2 việc khác nhau, Con vẫn có thể Thương ai đó trong khi Con không Lo gì được cho họ, vì vậy cũng đừng sanh Tâm Phiền Não vì việc đó. Tình Thương bao la, thánh thiện... thì không có Phiền Não, trong khi đó, sự lo lắng... lại chính là 1 Phiền Não, 1 sự dính mắc, 1 sự động Tâm,... khi mà nó đã sinh ra khổ ưu và nước mắt... .

Lời Tâm truyền số 4148

Con hãy mang Tâm Chánh Niệm để Soi Sáng những Cảm Thọ của Con trong mọi hoàn cảnh, Tâm thức... . Khi mọi thứ Sáng Tỏ thì là lúc sự dính mắc, khổ ưu... bị phá bỏ, dành chỗ cho sự Thành Thới và Giải Thoát.

Lời Tâm truyền số 4149

Tỉnh Thức trên những Cảm Thọ, Phiền Não..., cũng là để nuôi dưỡng Tâm Chánh Niệm của Con. Tâm Chánh Niệm càng lớn, thì sự Tỉnh Thức cũng lại càng mạnh mẽ hơn. Sự Tinh Tấn trong Tâm Thanh Tịnh là rời bỏ Các Pháp, khiến cho mọi thứ đều được hiện bày, sáng tỏ trong Tâm Tánh của Con.

Lời Tâm truyền số 4150

Sự tu hành của Con là việc khám phá ra Sự Sinh Diệt của Các Pháp và Bản Ngã,..., khi mà 2... sự sinh diệt đó hoàn toàn sáng tỏ, thì Tâm Không và Pháp Không sẽ hiện bày, trả lại cho Con 1 Bản Tánh sáng suốt và Thanh Tịnh.

Lời Tâm truyền số 4151

*Buông hết Bản Ngã và Các Pháp... thì
Con mới có thể ung dung, tự tại, vô ưu,
vô phiền,... .*

Lời Tâm truyền số 4152

Sự vắng mặt của Bản Ngã và Các Pháp... thì Tự Tánh nơi Con Tự Chiếu, Phát Quang... – đó gọi là "Ngộ".

Lời Tâm truyền số 4153

Cho dù Con còn Bản Ngã và Các Pháp... thì **Tánh Biết vẫn cứ thấy chúng**. Nếu có thể sống nơi Tánh Biết Thanh Tịnh, thì vẫn là người Giác Ngộ và Giải Thoát như thường, mặc dù Bản Ngã và Các Pháp nơi Con vẫn còn đó. Sống được nơi Bản Tánh thì Bản Ngã và Các Pháp sẽ đi về chỗ Tận Diệt, Tan Biến, bởi nó là thứ hư ảo, nếu không bám chấp thì nó sẽ tự mất đi.

Lời Tâm truyền số 4154

Thấy ra Bản Ngã và các pháp nơi mình mà buông bỏ, đó chính là sự tu tập chân thật nhất, ngắn nhất..., không pháp môn nào có thể vượt qua được. Tất cả các pháp môn tu tập đều đi lòng vòng cho hợp với sở thích, tập khí, căn tánh... của chúng sinh, **chiều lòng chúng sinh**, nhưng đến cuối cùng cũng sẽ quay lại chính thân Tâm của họ, buộc họ phải từ bỏ Bản Ngã và các pháp nơi họ mà thôi.

Lời Tâm truyền số 4155

Không từ bỏ Bản Ngã thì không thể Vô Ngã, không từ bỏ các pháp thì không thể tịch tịnh,... . Không Vô Ngã, không tịch tịnh... thì chẳng phải là Chân Tâm, Tự Tánh, Bản Thể của vũ trụ vạn vật..., thì đương nhiên cũng chẳng thể thoát khỏi lục đạo luân hồi, thập pháp giới chúng sinh,... .

Lời Tâm truyền số 4156

Không dùng Bản Ngã để tu, không nương tựa vào các pháp để an trụ,..., thì Tâm Thể của Con tự động trở về trạng thái nguyên thủy, thanh vắng..., khi mà chưa hề có Bản Ngã và các pháp tồn tại.

Lời Tâm truyền số 4157

Không theo Bản Ngã thì Con sẽ không bị tham sân si... dẫn dụ, không theo các pháp thì Con không bị kẻ khác lừa gạt, chi phối..., **VẠN PHÁP GIAI KHÔNG, BẢN NGÃ CŨNG KHÔNG.**

Lời Tâm truyền số 4158

Thưa thầy, không có Danh, không có Tướng... thì lấy gì thị tướng ạ?, Không có tu thì sao có đắc ạ?, và vô sanh là gì ạ?

Thật Danh thì "Vô Danh". Thật Tướng thì "Vô Tướng". Thật Tu thì "Vô Tu". Thật Đắc thì "Vô Đắc". Thật Vô Sanh thì "Vô Sanh, Vô Diệt"... .

Lời Tâm truyền số 4159

"Tánh Biết chẳng phải Pháp, cũng chẳng phải ngã". Cái Biết về Pháp hay về Ngã chỉ là Cái Biết Vô Thường, nó sanh diệt, hiện mất... cùng với ngã và pháp CỦA TƯỚNG(căn, trần, thức...). Nhưng có 1 Cái Biết còn biết cả Cái Biết của tướng ấy, đó là Tánh Biết của Chân Tâm, Tự Tánh. Thế nhưng, Tánh Biết này cũng chẳng phải thứ thường tồn, mà có khi nó không có, khi mà Chân Tâm ở trạng thái Tịch Tĩnh, nó chỉ thường biết khi mà nó thấy pháp và ngã của chúng sinh, vạn vật... mà thôi.

Lời Tâm truyền số 4160

Thực ra Tánh Biết nói có cũng được, nói thường hằng cũng được(vì nó không dính pháp và ngã...), nhưng nói nó không có, không thường hằng... cũng được(vì khi TỊCH TỊNH thì chẳng còn biết gì cả).

Lời Tâm truyền số 4161

Bản Ngã chính là sự đối đãi trong Căn, Trần, và Thức... . Căn, Trần, Thức(lục căn, lục trần, lục thức...)... chẳng còn thì Bản Ngã cũng chẳng còn. Ngã chỉ còn khi Con còn sự bám víu, nương tựa..., khi sự bám víu, nương tựa(vô trụ, vô tu...)... biến mất, thì Bản Ngã hư ảo ấy cũng đồng thời biến mất.

Lời Tâm truyền số 4162

*Buông lung, phóng dật... chi bằng an
trụ, tu sửa... . An trụ, tu sửa... chi bằng
vô trụ, vô tu... .*

Lời Tâm truyền số 4163

Đoạn tận tham, đoạn tận sân, đoạn tận si, đoạn tận ngã mạn, đoạn tận nghi ngờ, đoạn tận ác kiến, tư tưởng... - ĐÓ CHÍNH LÀ NIẾT BÀN.

Lời Tâm truyền số 4164

Thưa thầy, có phải muốn biết Ta phải tìm Ta mới thấy Ta?

*"Có Cái Ta" để tìm sao?. "Tìm hay muốn..." chính là "hành vi của Bản Ngã".
Chân Tâm, Tự Tánh thì không có tìm hay muốn... bất cứ thứ gì cả.*

Lời Tâm truyền số 4165

Thưa thầy, khi mọi tư tưởng, tư duy... không còn nữa thì sao nữa ạ?

CHẤM DỨT TƯ TƯỞNG, CHẤM DỨT TƯ DUY... . Ở chỗ Pháp Tận Diệt, thẳng đến Chân Tâm, Tự Tánh rồi thì không cần làm sao gì nữa cả.

Lời Tâm truyền số 4166

Hôm nọ Con nói ý giống thầy, nhưng bị 1 vị sư phê bình là ích kỉ ạ.

Trong Tâm Thanh Tịnh, vô pháp rồi, thì không còn sự đối đãi với pháp bên ngoài. Còn chấp pháp trong Tâm, còn chấp pháp bên ngoài... ắt sinh ra sự đối đãi, trái ngược, mâu thuẫn..., dẫn đến sự phát khởi tham, sân, si, Phiền Nã, vọng động,...

Lời Tâm truyền số 4167

Thưa thầy, có phải Tâm Không thì phải phát nguyện hành Bồ Tát đạo hóa độ chúng sinh đến quả vị Chánh Đẳng Chánh Giác mới rốt ráo phải không ạ?

Tâm Không có 2... loại. 1 là: "Ngoan Hư Không"... , 2 là: "Tánh Không"... . Sống trong " Ngoan Hư Không"(TRỐNG RỖNG, KHÔNG CÓ GÌ CẢ...)... chỉ là 1 loại định Tâm, không xây dựng công đức thành Phật, không trừ bỏ tham sân si... . Nhưng Sống trong Tánh Không(Tâm CHÂN THÀNH, THANH TỊNH, BÌNH ĐẲNG, CHÁNH GIÁC, TỬ BI) thì khác, nó đã đầy đủ đức tính để thành Phật, thành quả vị chánh đẳng chánh giác rồi, bởi tất

cả các vị Phật đều sống trong Tánh Không mà thành tựu, liả bỏ các pháp triệt để. "Còn nguyện", thật ra "nguyện cũng là 1 loại Tâm tham cực kì vi tế" của hàng Bồ Tát. Nhưng trong quá trình Hành Nguyện cũng có thể thấy ra các pháp vô thường, phát triển Tâm bi rộng lớn... có thể đưa đến quả vị Bồ Tát Đẳng Giác, Diệu Giác..., nhưng muốn thành Phật "**BUỘC PHẢI XẢ NGUYỆN**" ĐỂ TRỞ VỀ HOÀN TOÀN VỚI TÁNH KHÔNG NGUYÊN THỦY(TOÀN GIÁC, TỨC PHẬT).

Lời Tâm truyền số 4168

Vì thương chúng sinh mê lầm, nên hàng Bồ Tát mới có nguyện phổ độ chúng sinh. Nhưng sự thành tựu không phải ở việc người tu thay, mà bản thân mỗi chúng sinh phải tự tu. Tự tu là trở về được với Tâm Thanh Tịnh của chính họ. Việc của hàng Bồ Tát chỉ là giúp chúng sinh nhận ra Tâm Tánh của mình mà tự tu. "Còn Phật thì VÔ PHÁP", VÔ PHÁP THÌ ĐƯƠNG NHIÊN VÔ NGUYỆN, BỞI NGUYỆN CHÍNH LÀ PHÁP, TẬN DIỆT PHÁP THÌ ĐƯƠNG NHIÊN TẬN DIỆT NGUYỆN. CHỪNG NÀO VÔ PHÁP, VÔ NGUYỆN... MỚI THẬT SỰ LÀ CHÂN TÂM, BẢN TÁNH HOÀN TOÀN THANH

*TỊNH, TRONG SÁNG, KHÔNG CÒN 1
PHÁP HỮU VI,... . Lúc đó hành pháp,
hành nguyện hoàn toàn không còn dính
mắc, phiền ưu... .*

Lời Tâm truyền số 4169

Thưa thầy, sống với Tánh Không là xem như không còn gì cả, mình còn người thân này kia thì phải làm sao ạ?

Sống với Ngoan Hư Không..., tức cái không Vô Thần, Trống Rỗng, Không Tỉnh Sáng... thì mới xem như là không còn gì cả. Còn sống với Tánh Không thì không vậy, trong Tánh Không có CHÂN THÀNH, THANH TỊNH, BÌNH ĐẲNG, CHÁNH GIÁC, TỪ BI... mà, sao nói không có gì được?, thậm chí sống nơi Tánh Không còn là cách sống hoàn hảo nhất mà mọi vị Thánh Hiền đều sống, không giống như Phạm Phu trong lục đạo sống với tham sân si, Phiền Nã và

ngiệp trướng tràn đầy, tạo biết bao đau khổ và tội lỗi... .

Lời Tâm truyền số 4171

Trở về với Tánh Không khó lắm phải không ạ?

*Nơi thân Vô Thân, nơi Tâm Vô Tâm. Mạnh dạn thẳng đấy mà sống thì liền là CHÂN TÂM, THANH TỊNH thôi, có gì đâu mà khó. **Khó, chính là 1 ý niệm cần buông đi**, mọi Tâm niệm khác hiện ra làm cản trở sự THỂ NHẬP TÂM THANH TỊNH đều là hư ảo, ĐỀU BUÔNG ĐI thì liền thành tự.*

Lời Tâm truyền số 4172

Có những thứ Con đau tận cùng, mà bây giờ hiện lại nữa, như có khoảng cách, Con nhìn rõ mà không làm Con đau.

Khi có 1 "Năng Lực Trí" nhất định thì sẽ nhìn khổ đau dưới dạng của sự hư ảo, không thật có, bởi "đã thấy ra sự thật", là "thật tướng vô tướng của các pháp..." cho nên dần không còn dính mắc, khổ đau, sầu ưu... về những vấn đề mà mình đã trải qua.

Lời Tâm truyền số 4173

Bạch thầy: Con không phải là người tu hành. Nhưng trong Tâm Con ví như người tu, 1 lòng hướng Phật. Nhưng mỗi lần Con khởi Tâm tu hành hướng Phật, thì nghịch cảnh lại đến với Con, đủ thứ chuyện đến với Con. Công việc thì thất bại. Vợ chồng thì xào sáo. Con cái thì dạy bảo không được. Nói chung là đủ thứ chuyện. Riết rồi Con không dám nghĩ đến phật pháp luôn. Nhưng giờ kêu Con bỏ phật theo Ma thì Con không làm được. Xin thầy khai thị cho Con. Giúp Con có động lực được không ạ?

Người tu như đi ngược dòng nước, cứ khởi niệm tu thì bị nghiệp lực nó trôi ngược lại, gặp nhiều nghịch cảnh hơn là điều đương nhiên. Không gặp thì mới lạ, gặp thì lại là bình thường, tu mà không gặp coi chừng tu sai. **Chỉ cần cố gắng bản lĩnh mà vượt qua, làm theo lí chí, chân lí... thì 5 năm, 10 năm... mới khác được.** Chứ không phải cứ tu là được những điều mình muốn ngay, muốn ngay đó là Tâm tham rồi không phải tu nữa, **HÃY KHAM NHẪN ĐỂ VƯỢT QUA TẤT CẢ NHÉ.**

Lời Tâm truyền số 4174

Thưa thầy, làm sao để không tạo ra mâu thuẫn với người khác ạ?

Từ bỏ mọi tư tưởng và nhận thức... của mình đi, ở đâu cũng 1 TÂM RÕNG LẶNG TRONG SÁNG thì không có gì để tạo ra mâu thuẫn nữa cả.

Lời Tâm truyền số 4175

Khi Tâm Từ hiển hiện thì cái sân giận... nó hết, sở dĩ Con còn sân giận, khó chịu... với ai đó, là bởi Tâm Từ của Con chưa đủ lớn.

Lời Tâm truyền số 4176

*Khi Tâm Tĩnh Giác hiển hiện thì mọi
Phiền Não... nó hết, sở dĩ Con còn Phiền
Não, khổ ưu..., là vì Sức Giác của Con
không đủ mạnh.*

Lời Tâm truyền số 4177

Con đừng quá đặt nặng tình cảm thân quyến, đó là Tâm ái..., một người nặng về Tâm ái, thì trí tuệ khó có thể lớn mạnh. Khi Con có thể nhìn nhận tất cả chúng sinh 1 cách bình đẳng, thì mọi chuyện mới thật nhẹ nhàng và thông suốt.

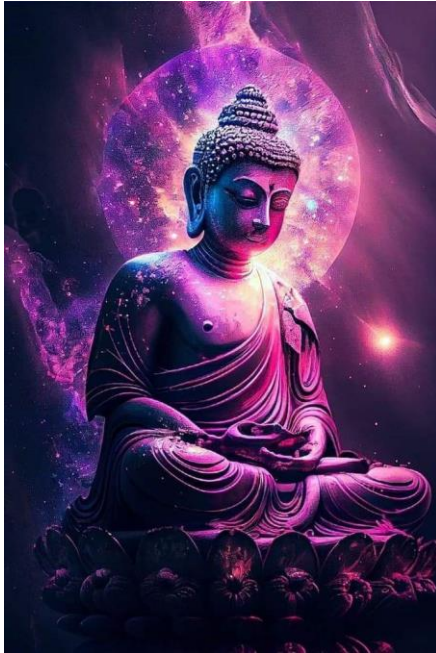
Lời Tâm truyền số 4178

Cố gắng thay đổi người khác theo ý mình, thật ra đó là sự tham cầu của Bản Ngã nơi Con. Một người Giác Ngộ, họ sẽ để mọi chuyện diễn ra 1 cách hoàn toàn tự nhiên, không còn can thiệp. Vạn pháp giai không, thì đâu còn chấp đúng sai, trái phải, chánh tà... làm gì nữa đâu?

Lời Tâm truyền số 4179

Khi Con bảo người khác sai, thì chính là Con sai. Con không sai về lí lẽ, cái sai của Con là đã tạo ra mâu thuẫn với chúng sinh. Một khi đã tạo ra mâu thuẫn là đã tạo ra nghiệp với nhau, đúng sai... còn ý nghĩa gì chăng?.

Lời Tâm truyền số 4180

Thật sự **THUẬN THEO TỰ NHIÊN**, thì Con phải coi như cả **THÂN VÀ TÂM** của mình như **CHƯA HỀ TỒN TẠI**. Mọi sự biến đổi của Các Pháp bên ngoài, cho dù nó náo nhiệt, động loạn... ra sao, thì cũng chẳng thể làm Tâm Con lay động, và rời khỏi **THỂ TÁNH NHƯ NHƯ** của Con được.

Lời Tâm truyền số 4181

Nếu Tâm Con ôm tồm quá nhiều trách nhiệm vào mình, thì giống như người vác nhiều đá trên lưng mà đi trong cuộc sống vậy. Thật ra, "trách nhiệm chỉ là 1 sự giằng buộc bởi ân nghĩa và tư tưởng của Bản Ngã",... . CHÂN TÂM THANH TỊNH thì vạn pháp giai không, khi Con "có Tâm thái làm như không làm" rồi, thì mọi sự việc đều sẽ trở về chỗ tùy duyên, không ôm tồm, không cưỡng cầu... gì nữa cả. Mọi sự việc ấy thành cũng được, không thành cũng được, tốt đẹp cũng được, không tốt đẹp cũng chẳng sao... .

Lời Tâm truyền số 4182

Bản Lĩnh của người Quân Tử, Thánh Trí..., là có thể **"quay lưng bỏ đi"** ĐỐI VỚI BẤT KÌ SỰ VIỆC GÌ, HAY VỚI AI (phải hiểu bỏ đi ở đây là bỏ đi "cái Tâm chấp vào nó để có thể **trở về BẢN TÂM TRONG SÁNG, KHÔNG DÍNH MẮC**"),... . Sự Việc là nói đến Pháp, Ai là nói đến ái luyến, Tâm tham ái... . Vạn Pháp, hay bất kì 1 mối quan hệ nào... đều có thể BUÔNG, thì đó đích thực là người Giác Ngộ, Giải Thoát rồi.

Lời Tâm truyền số 4183

Thưa thầy, trong Con thấy 3 người..., 1 người thiện, 1 người chưa thiện, và 1 người rỗng rang, cái không là người thiện ạ?

Đừng để "sự tư duy, lập luận" của Bản Ngã lừa dối. Trong Bản Tâm Thanh Tịnh, thì "không có gì cả", không 1 người cũng không nhiều người, không thiện cũng không ác,... . Tâm không Thanh Tịnh, thì sẽ có muôn loại Phiền Não, tư duy... . Tâm đã không, thì không có gì cả, thiện ác, chánh tà... ĐỀU LÀ KHÔNG, nhưng nó không có diệu dụng. Còn Tánh Không thì tất cả cũng đều không, nhưng nó lại có diệu dụng, đó là đưa tất

cả sự việc bên ngoài hay Phiền Nã trong Tâm trở về sự CHÂN THÀNH, THANH TỊNH, BÌNH ĐẲNG, CHÁNH GIÁC VÀ TỪ BI. NIỆM KHỞI LIỀN THẤY, LIỀN THẤY THÌ NIỆM KHỞI LIỀN TAN BIẾN, CHẤM DỨT TƯ DUY, CHẤM DỨT LẬP LUẬN... . VÀ KHI TẤT CẢ PHÁP TRONG TÂM(tàng thức, hay a lại da thức) "TRỞ VỀ KHÔNG" THÌ TỊCH TỊCH, THÌ NIẾT BÀN.

Lời Tâm truyền số 4184

Niết Bàn của Con cũng có 2... loại. 1 là: **KHÔNG CHẤP TẤT CẢ PHÁP**, thì Con sẽ Tỉnh Giác và Vô Ngại... trước tất cả Pháp ấy, khi mà Con vẫn thấy Các Pháp xuất hiện ở trước mặt của Con. 2 là: **KHÔNG CÒN PHÁP ĐỂ CHẤP**, đó là khi khối tàng thức(hay a lại da thức) của Con hoàn toàn Tan biến, trả lại cho Con **1 BẢN TÂM THUẦN KHIẾT, NGUYÊN THỦY, KHÔNG CÒN 1 PHÁP NÀO TỒN TẠI.**

Lời Tâm truyền số 4185

Dạ Ngài, vậy cái biết, tánh không ấy luôn chiếu soi cái bị biết, mình cứ phải vận dụng chủ động thì tánh không mới xuất hiện liên tục chứ không là cái bị biết hiện ra thì tánh không mới hiện ra sau đó ạ?

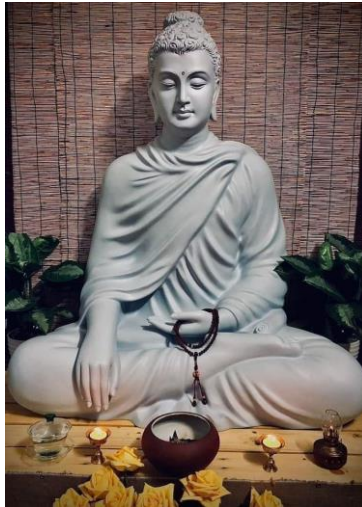
Tánh Không không phải là Bản Ngã, không phụ thuộc vào việc Bản Ngã muốn nó hiện hay không muốn nó hiện, Không dùng ý muốn của Bản Ngã để vận dụng được Tánh Không. Bởi Tánh Không chẳng phải Ta, Của Ta, mà là Chân Tâm, Bản Thể "chung" của Muôn Loài Vạn Vật... . Khi 1 vị đạt đến Sự Toàn Giác, thể nhập Tánh Không, thì Tánh

Không ở trạng thái Tịch Tịch khi không có Pháp, và ở trạng thái Toàn Giác Bất Động trước tất cả Pháp khi Pháp xuất hiện, mà không bị ĐỘNG TÂM, KHỞI NIỆM, HAY CHẠY THEO PHÁP HỮU VI ẤY NỮA,... .

Lời Tâm truyền số 4186

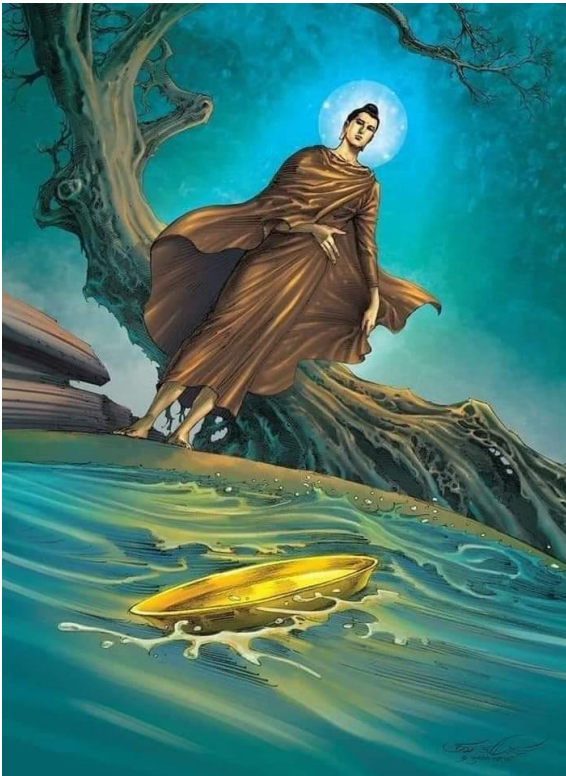
Tịch Tĩnh, nghĩa là sự Thanh Tĩnh tuyệt đối, không còn sự Thấy, Biết... gì nữa. Còn nếu xuất hiện pháp hữu vi, thì sự Thấy Biết... ấy lại hiện ra, nhưng là sự Thấy Biết... trọn vẹn, không còn dính mắc, không còn khởi Tâm động niệm... – **ĐÓ LÀ CHÂN TÂM CỦA 1 BẠC GIÁC NGỘ.**

Lời Tâm truyền số 4187

Dạ, vậy Con có thể hiểu là Tánh Không là ngôi nhà chung của vạn vật phải không ạ?

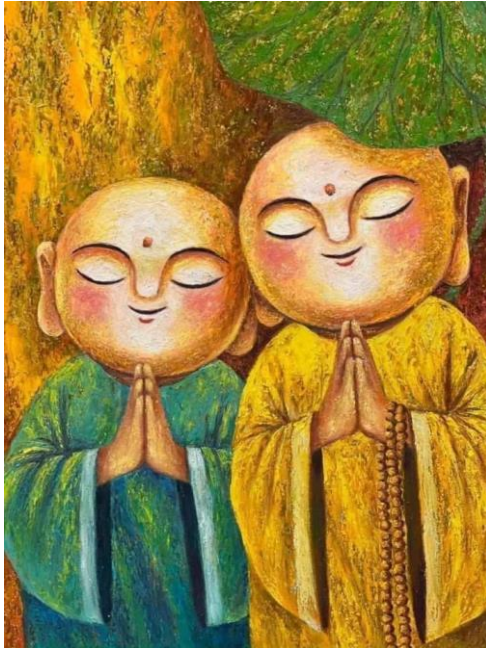
Lành thay!

Lời Tâm truyền số 4188

Thưa thầy, là do Tâm Con còn Tham và Sân nên khi Con tu Con cứ muốn đạt được những điều mình muốn, Con đã chiêm nghiệm được thông tỏ, xin cảm ơn thầy khai thị ạ.

Lành thay!

Lời Tâm truyền số 4189

Con cầu đạo mà Tâm cứ muốn thế này thế kia, rồi muốn không được thì sân lên, giờ Con mới biết mình đã sai, mong người từ bi chỉ dạy cho Con ạ.

Trở về Tâm Thanh Tịnh là Con đường duy nhất, ngoài ra không còn Con đường nào cả. Mọi Con đường đều là hư ảo, mọi pháp tu đều là sự xây dựng, bày vẽ của Bản Ngã để thoả mãn điều mà nó mong cầu.

Lời Tâm truyền số 4190

Làm thế nào để diệt được THAM SÂN SI trong người Con không?. Chứ Con sợ nó quá rồi. Niệm Phật để đè nén nó cũng không có kết quả gì. Mọi lần Con nổi sân thì Tâm Con không thể nhất niệm được ạ?

*Không cần làm gì cả. Làm gì là ý đồ của Bản Ngã, dùng Bản Ngã thì không diệt được Bản Ngã. **CHỈ CẦN 1 CHỮ BUÔNG LÀ ĐỦ.** Cứ thấy niệm khởi liền BUÔNG thì tự tại, Giải Thoát ngay rồi.*

Lời Tâm truyền số 4191

Có vấn đề rồi tìm cách giải quyết vấn đề thì lại có thêm vấn đề. Thà buông luôn thì không còn vấn đề gì cả, Con đã ngộ, xin được cảm ơn sự chỉ dạy của thầy ạ.

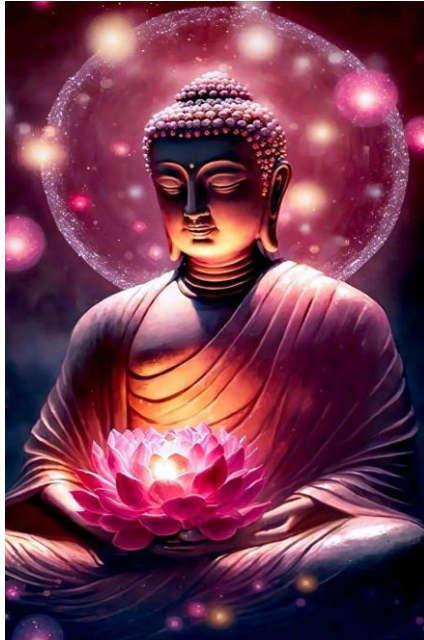
Lành thay!

Lời Tâm truyền số 4192

Thưa thầy, có phải khi thể nhập được Tánh Không, thì khi đó Tâm mình bao trùm mọi thứ trong đó, tuy thấy chúng mà không bị dính mắc nữa phải không ạ?

Lành thay!

Lời Tâm truyền số 4193

Tự mình tu, rồi tự mình ngộ, dù người khác có chỉ bày cỡ nào, nhưng cuối cùng mình vẫn phải nhìn ra Tâm mình, đó mới là phù hợp với chính mình, đúng không thầy?.

Lành thay!

Lời Tâm truyền số 4194

Tâm Con thật sự nhẹ nhàng khi lắng nghe Pháp của Thầy ạ, mọi sự nặng nề trong Tâm Con đều Tan biến, cảm ơn thầy.

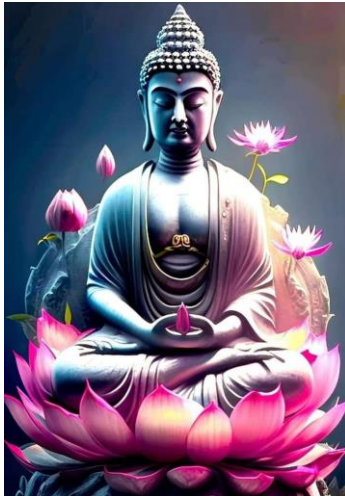
Lành thay!

Lời Tâm truyền số 4195

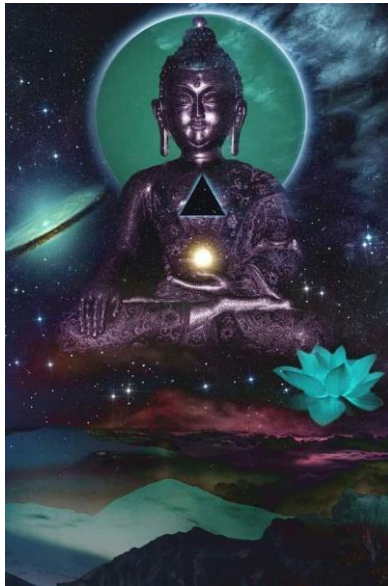
Thưa thầy, có người nói xấu thầy của Con, Con bực chửi cho mấy câu thì có sao không ạ?

*Đó là duyên của họ và vị thầy đó, cứ để họ tự giải quyết..., đâu có liên quan gì đến mình?, mình chửi họ là giữa mình với họ **phát sinh khẩu nghiệp**... rồi, tạo nghiệp gì cũng đều không nên.*

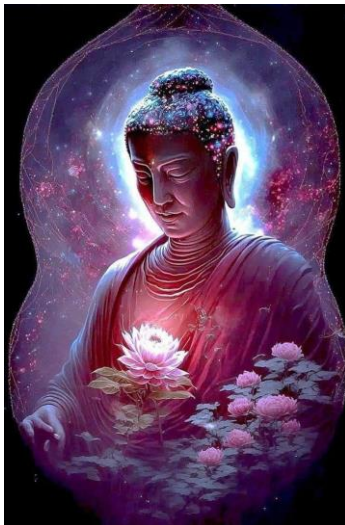
Lời Tâm truyền số 4196

Sở dĩ Con không thấy được những niệm khởi của Con, là bởi Con đang bị dẫn dắt bởi 1 vọng tưởng nào đó, vọng tưởng đó nó lôi kéo Cái Biết của Con vào nó mà khiến Con **QUÊN ĐI THỰC TẠI**, vô tình đưa mọi thứ ở thực tại **VÀO TRONG VÔ THỨC** của Con.

Lời Tâm truyền số 4197

Thực Tại hiện tiền, là ngay bây giờ, tại đây, Con có thể thấy rõ **TẤT CẢ VỌNG TÂM** của Con mà không dính mắc, và chạy theo nó. Nhờ đó, Con mới không đem thêm những **CHỦNG TỬ NGHIỆP THỨC** vào trong Tàng Thức của Con, khiến cho sự Luân Hồi Sinh Tử thêm dài hơn.

Lời Tâm truyền số 4198

Thực Tại Hiện Tiền cũng tức là **Ngay Lúc Này Con đã thấy rõ THÂN THỌ TÂM PHÁP** của Con.

Lời Tâm truyền số 4199

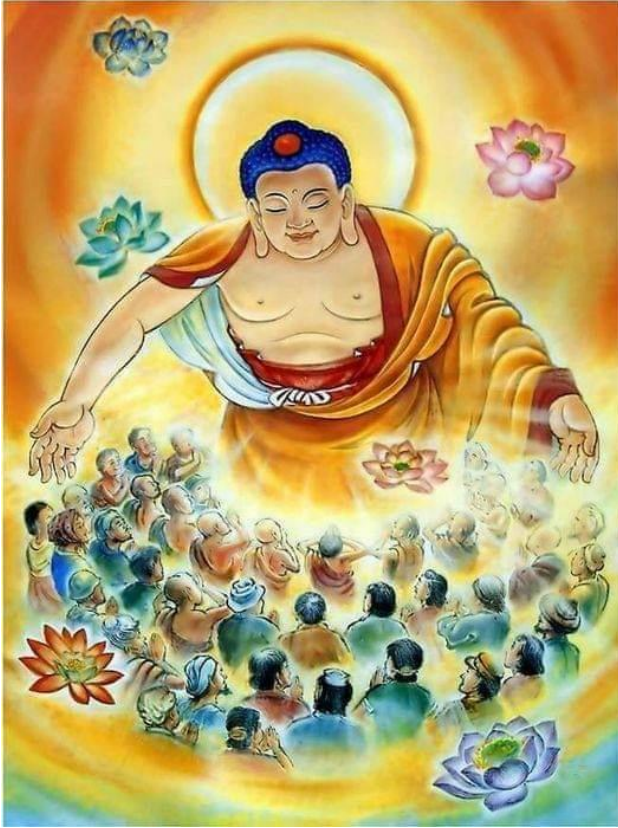
Sự Thật của Các Pháp sẽ hiện bày, khi Con không gán lên nó 1 khái niệm hay tư tưởng... gì cả. Hãy để nó chính là nó, Con không cần phải khởi Tâm động niệm lên nó, như vậy Con sẽ không rời Tâm Tánh của Con, và sự thật KHÔNG BỊ BÓP MÉO.

Lời Tâm truyền số 4200

Khi Con đang sống với Chân Tâm Thanh Tịnh, thì Thân và Tâm của Con giống như **TAN BIẾN**, không còn Ta hay Của Ta, không còn người khác, không còn hết thấy chúng sinh vạn vật..., **"tất cả tướng thấy hư giả rồi"** thì đó chính là Ngộ, là Giải Thoát.

...Hết...

Lời nhắn nhủ của tác giả!

Quý đọc giả có thể chia sẻ file sách hoặc in tặng... tác phẩm này cho bất kì ai mà đọc giả yêu mến!

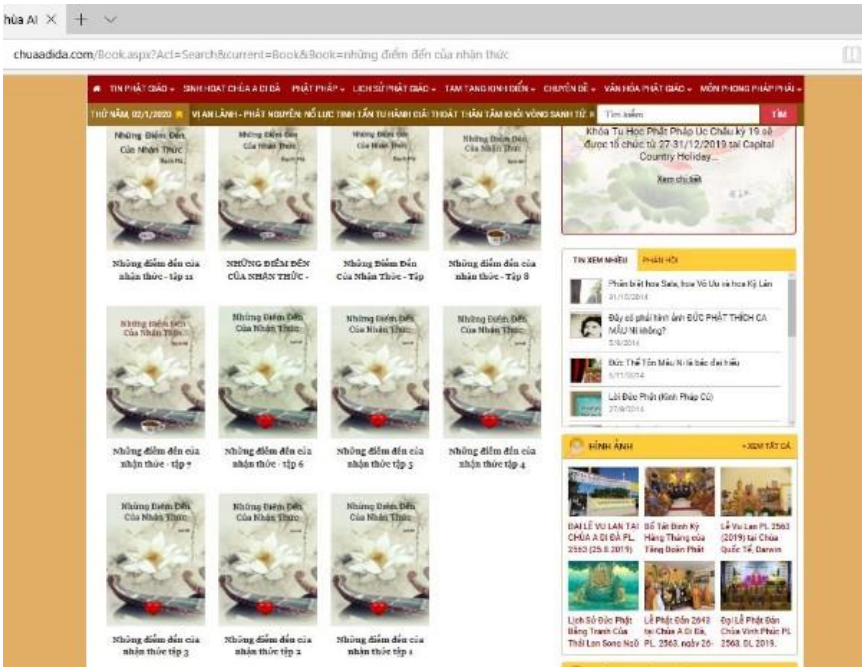
Mọi cá nhân, tổ chức... nếu cần dùng lời của Bạch Mã để sử dụng vào bất kì công việc gì có lợi ích cho mình, cho đất nước, cho xã hội... xin hãy tùy ý sử dụng - Bạch Mã không giữ cho riêng mình!

Ngoài cuốn sách nhỏ này, Bạch Mã còn viết bộ sách: “Những điểm đến của nhận thức”(15 tập). Để lấy File PDF và bìa sách - các bạn có thể gõ vào công cụ tìm kiếm [Google] từ khóa: [những điểm đến của nhận thức], có

nhiều trang mạng đã đăng tải lên. Đầy đủ nhất(15 tập) là trang.

<http://www.chuaadida.com/thu-vien-sach/>

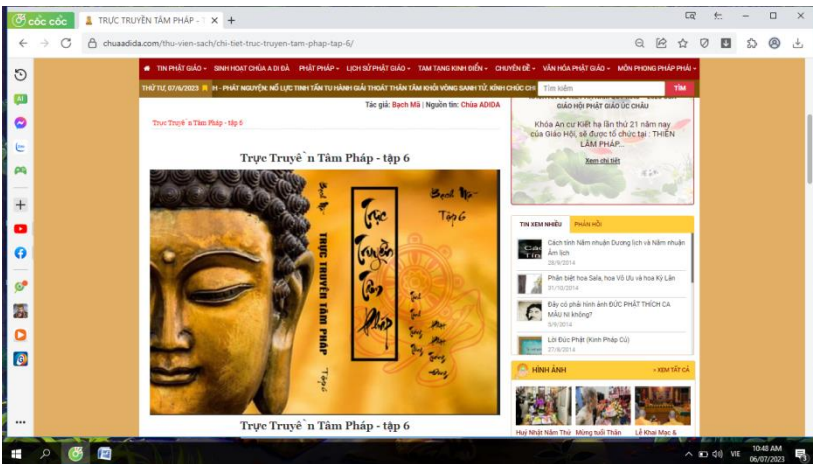
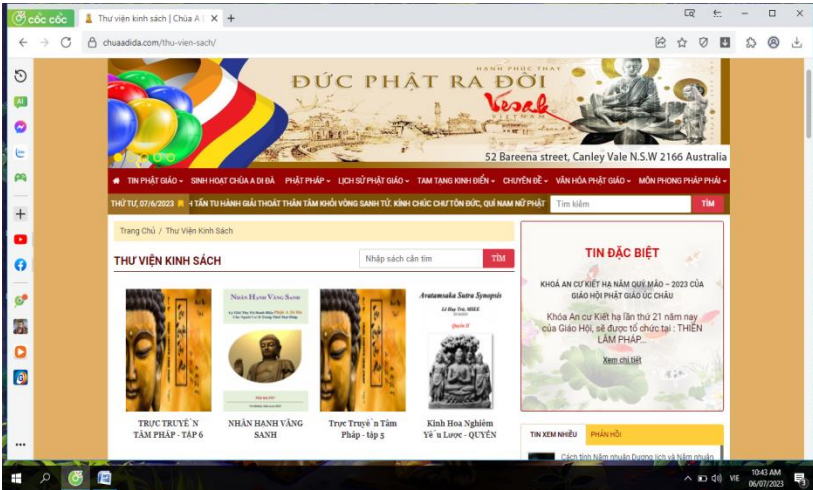
rồi gõ vào ô [Nhập sách cần tìm] từ khóa [những điểm đến của nhận thức], tất cả các tập đều hiện lên.

Hoặc các bạn gọi cho Bạch Mã theo SĐT + ZALO: 0933.03.6600 Bạch Mã sẽ gửi File cho các bạn tự làm, hoặc Bạch Mã sẽ nhờ chỗ làm sách mà Bạch Mã quen biết, họ sẽ làm và gửi phát nhanh cho các bạn Bộ Sách Toàn Tập đầy đủ này, có bao gồm cả cuốn “Trời Đất Sắp Xếp”, “Thuận Theo Tự Nhiên”, “Rỗng Lặng & Trong Sáng”, và cuốn “Trực Truyền Tâm Pháp (14tập)” này(tổng 32 cuốn) !

Trân trọng & cảm ơn!

Adidaphat!

Các bạn vào link:

<https://chuaadida.com/thu-vien-sach/>

Tìm đọc các tập Trục Truyền Tâm Pháp nhé.

Trang TikTok:

tiktok.com/@bachma_trongsang

@bachma_trongsang

0 Đã follow | 10.7K Follower | 412.6K Thích

Sửa hồ sơ | Chia sẻ hồ sơ

bach mã

TikTok Studio | Đơn hàng của bạn | Phần t

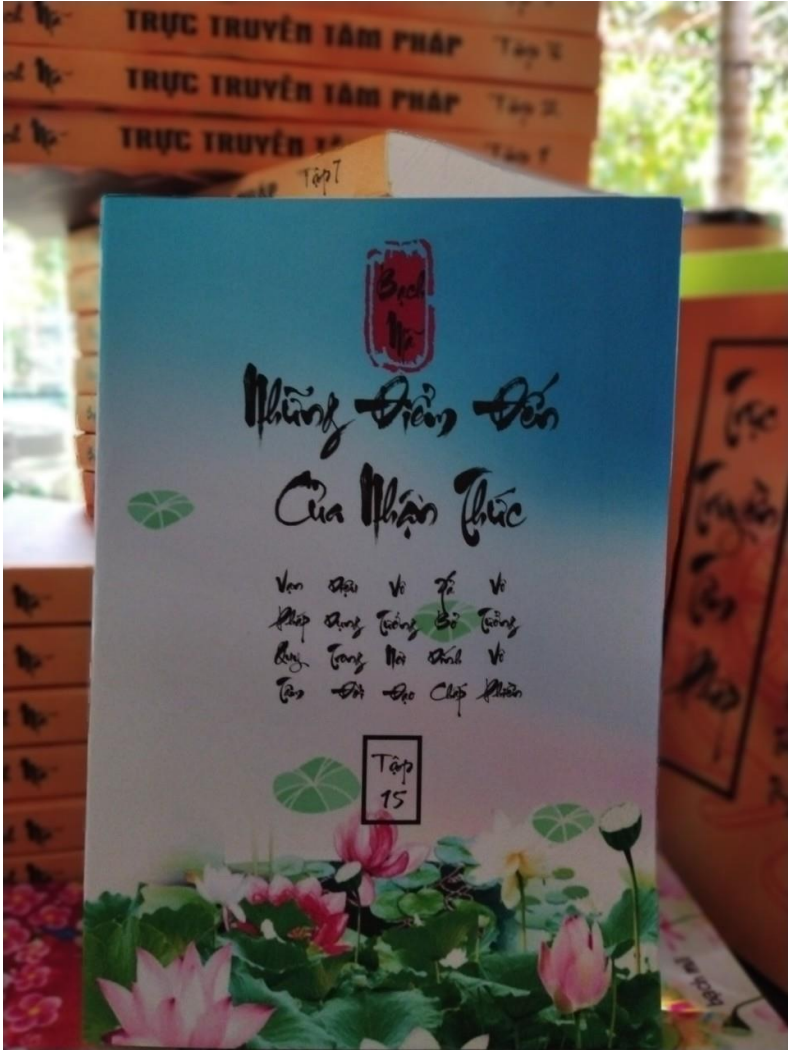
truyện số 2102
Hãy hứa với ta: sau này nhất định con phải là người có đức, ra xã hội nhất định con phải là người tử tế, có ích cho cộng đồng, ko vì tư lợi mà ham danh, chen ép hay bóc lột người khác.

truyện số 3710
Bậc Quán Tử đã trời sắp xuống, thì nét mặt cũng không biến sắc, vậy mà con lại để những chuyện nhỏ nhặt trong cuộc sống làm cho tâm dao động, sân giận và phẫn nộ... Con phải học Đức của bậc Quán Tử, Thành tựu bậc Quán Tử, Thành tựu bậc Quán Tử.

Dây di con, sang rồi, ta và các vị thầy ty kheo hành thiện buổi sáng 2 tiếng đã xong. Ta hồi hướng công đức ấy cho con, chúc con một đời an lạc và hạnh phúc.

Con ở đâu, ta ở đó. Con đi đâu, ta đi đó. Ta chính là con, con chính là ta, ta đã bao giờ quên con đâu.

Trang chủ | Cửa hàng | + | Hộp thư | Hồ sơ

GHI CHÚ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

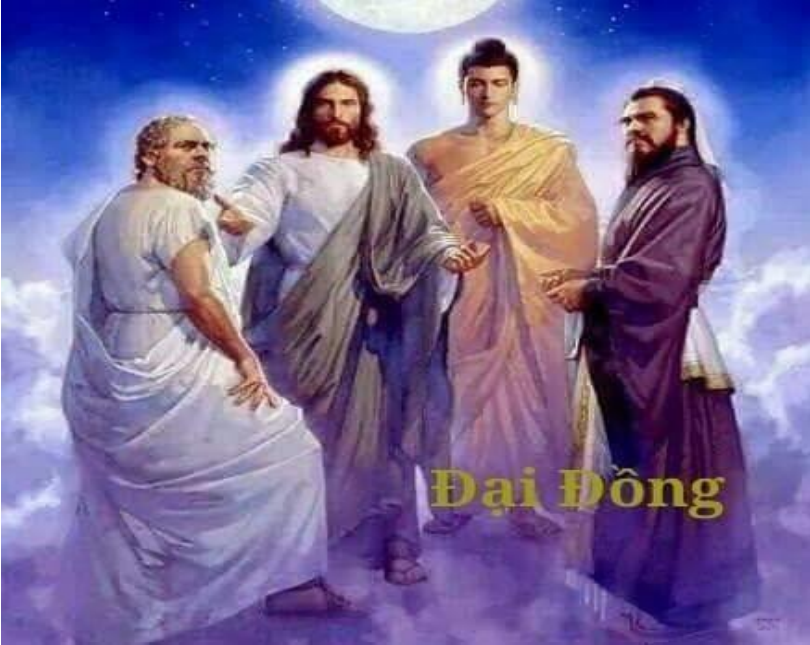
.....

.....

.....

.....

.....

*BẠCH MÃ CHÚC BẠN
LUÔN BÌNH AN VÀ HẠNH PHÚC*

Ngày hoàn thành: 16/03/2025

Tại Chung Cư IEC, Thanh Trì, TP Hà Nội.